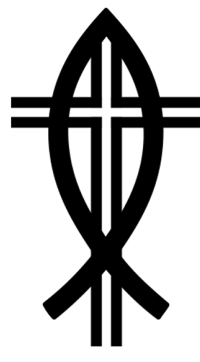

● For private circulation only

Book Post

<https://christianhistoricalsociety.in/>

கிறிஸ்தவ

வரலாற்றுச்

சுவடுகள்

● டிசம்பர் 2025

திசை தெரியாமல் திகைக்காதிருக்க திருச்சபை வரலாறு தெரியவேண்டும்

● விலை : ரூ 60 ● இதழ் 67

'கிறிஸ்துவின் ஊழியமே
என் வாரிசாக இருக்கட்டும்!'

– கனம் கிறிஸ்தியன் ஃபிரெடரிக் ஸ்வார்ட்ஸ்

பதிப்பாசிரியர் உரை

2025

கிறிஸ்தவ

வரலாற்றுச் சுவடுகள்

சுவடுகள்

கிறிஸ்துவர்களுக்குள் அன்பான வாசகர்களுக்கு

இனிய கிறிஸ்துமஸ் மற்றும் ஆங்கில புத்தாண்டு நல்வாழ்த்துகள்!

'திசை தெரியாமல் திகைக்காதிருக்க திருச்சபை வரலாறு தெரியவேண்டும்' என்ற உயரிய நோக்கத்தோடு பயணிக்கும் நமது 'கிறிஸ்தவ வரலாற்றுச் சுவடுகள்' இதழ், இறைவனின் கிருபையால் 67-வது இதழாக உங்கள் கரங்களில் தவழ்வதில் பெருமகிழ்ச்சி கொள்கிறோம். 2025-ம் ஆண்டின் இறுதி மாதத்தில் நிற்கும் நாம், கடந்த காலங்களில் தேவன் நம்மை நடத்திய விதங்களை நினைவுகூர்ந்து நன்றி செலுத்துவோம்.

இந்த கிறிஸ்துமஸ் மாத இதழ், வரலாற்றின் பல அறியப்படாத மற்றும் மறக்கப்பட்ட பொக்கிஷங்களை தாங்கி வந்துள்ளது.

முதல் கட்டுரையாக, 'ஒரு சகாப்தத்தின் சரித்திரம்: கிறிஸ்தியன் ஃபிரெடரிக் ஸ்வார்ட்ஸ்' ஐயர் அவர்களின் வாழ்வியலைத் தாங்கி வருகிறது. மதங்களைக் கடந்து மனிதநேயத்தோடு, தஞ்சை மன்னர் சரபோஜியின் பாதுகாவலராகவும், பஞ்ச காலத்தில் மக்களின் பசிப்பிணி போக்கியவராகவும், ஹைதர் அலி போன்ற வேற்று நாட்டு மன்னர்களாலும் மதிக்கப்பட்ட ஒரு மாமனிதரின் வரலாறு நம்மை மெய்சிலிர்த்து வைக்கிறது.

மருத்துவமும் ஊழியமும் இணைந்த கரங்களாக, சமூகத் தடைகளை உடைத்தெறிந்து வேலூர் மருத்துவக் கல்லூரியை உருவாக்கிய டாக்டர் ஜடா ஸ்கட்பர் அவர்களின் வரலாற்றுச் சாதனையையும் வாசிக்கும் போது, பெண் குலத்தின் மிஷனரி தியாகங்கள் நம் கண்களைக் குளமாக்குகின்றன.

ஆய்வாளர் வி.பா. கணேசன் அவர்களின் தேடலில் கண்டெடுக்கப்பட்ட 'சார்ல்ஸ் எக்ஸ்பர்ட் கென்ஸெட்' எனும் ஆளுமையின் வரலாறு, தமிழ் கிறிஸ்தவ வரலாற்று ஆய்வில் ஒரு புதிய திறப்பைக் கொடுக்கிறது. இம்மாதத்தில், நமது சங்கம் மேற்கொண்ட பணிகள் மற்றும் சென்னை பேராயர் அவர்களுடனான சந்திப்பு, நமது பணிகளை அடுத்த கட்டத்திற்கு எடுத்துச் செல்லும் நம்பிக்கையைத் தந்துள்ளது. சுரண்டையில் உருவாகி வரும் நூலகம் மற்றும் ஆய்வு மையக் கட்டுமானப் பணிகளுக்கு உங்கள் அனைவரின் ஜெபமும், தாராளமான கரங்களும் தொடர்ந்தும் தேவைப்படுகின்றன.

கிறிஸ்து பிறப்புக் காலத்தில் பாடப்படும் பாடல்களில் பொதிந்துள்ள பக்தி உணர்வை அலசும் கட்டுரையும், 'ஓடிப்போனவன்' தொடர்கதையும் உங்கள் வாசிப்பு அனுபவத்தை மேலும் செழுமைப்படுத்தும்.

இந்த வரலாற்றைப் பாதுகாக்கும் பணியில் எங்களோடு கரம் கோர்த்திருக்கும் உங்கள் அனைவருக்கும் நன்றி. பிறக்கும் புத்தாண்டு (2026) உங்கள் வாழ்வில் புதிய வரலாறுகளைப் படைக்கட்டும்!

இறையன்புடன்,

பதிப்பாசிரியர்,

Manna Selvakumar

கிறிஸ்தவ வரலாற்றுச் சுவடுகள்

மாத இதழ் 67 | டிசம்பர் 2025

ஆசிரியர்: மன்னா செல்வகுமார்

வடிவமைப்பு: சுஜித் ரெக்ஸ்

வெளியீடு: கிறிஸ்தவ வரலாற்றுச் சங்கம்

கிறிஸ்தவ வரலாற்றுச் சுவடுகள்,

கதவு எண்: 2-2-8(4), வடக்குத்தெரு,

பங்களாச் சுரண்டை - 627859,

தென்காசி மாவட்டம், தமிழ்நாடு.

தொலைபேசி: 04633 290401, 91767 80001

மின்னஞ்சல்: christianhistorical@gmail.com

இணையதளம்: www.christianhistoricalsociety.in

சந்தா விபரம்	உள்ளாடு
தனிப்பிரதி	₹ 60 + நன்கொடை
ஆண்டு சந்தா	₹ 600 + நன்கொடை
ஐந்து ஆண்டு சந்தா	₹ 3000 + நன்கொடை

CHRISTAVA VARALATRU SUVADUGAL

A/c Number : 1748 020000 5614

Bank name : Federal Bank

IFSC code: FDRL0001748

UPI ID: manassevakumar@okicici

+91 9176780001

இது ஒரு வரலாற்றுச் சங்க உறுப்பினர்களுக்கான பதிப்பு, தனிப்பட்ட சுழற்சிக்கு மட்டும், சந்தா விபரங்கள் மற்றும் நன்கொடை அளிக்கும் முறைகள் கடைசிப் பக்கத்தில் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன.

ஒரு சகாப்தத்தின் சித்திரம்:

கிறிஸ்டியன் ஃபிரெடரிக் ஸ்வார்ட்ஸ்

மன்னா செல்வகுமார்

வரலாற்றின் பக்கங்களில் சிலரது வாழ்க்கை மட்டும் நட்சத்திரங்களாக மின்னுகின்றன. அவர்கள் ஒரு குறிப்பிட்ட மதத்திற்கோ, இனத்திற்கோ, நாட்டிற்கோ உரியவர்களாக இருப்பதில்லை. மனிதநேயம் என்ற பெருங்கடலில் கலந்து, அனைவருக்குமான வழிகாட்டிகளாகத் திகழ்கிறார்கள். அத்தகைய ஒரு ஒளி விளக்குதான் அருட்தந்தை கிறிஸ்டியன் ஃபிரெடரிக் ஸ்வார்ட்ஸ். 18-ஆம் நூற்றாண்டில், ஜெர்மனியில் பிறந்து, தமிழ்நாட்டைத் தனது தாயகமாகக் கொண்டு, தன்னலமற்ற சேவையால் மக்கள் மனதில் நீங்கா இடம்பிடித்த ஒரு மகத்தான ஆளுமை அவர். சமயப் பணியாளர், சமூக சீர்திருத்தவாதி, கல்விப் புரட்சியாளர், ராஜதந்திரி என அவரது பன்முகங்கள், காலங்களைக் கடந்து நம்மை வியக்க வைக்கின்றன. அரசர்களும், பாமரர்களும் ஒருங்கே மதித்த அவரது சரித்திரம், மதங்களைக் கடந்து மனிதத்தை நேசித்த ஒரு உன்னத ஆன்மாவின் கதை.

ஒரு மகத்தான பயணத்தின் தொடக்கம்

1726-ல் ஜெர்மனியில் பிறந்த கிறிஸ்டியன் ஃபிரெடரிக் ஸ்வார்ட்ஸ், டேனிஷ் மிஷன் கல்லூரியின் கீழ் ஒரு சமயப் போதகராக இந்தியாவுக்கு அனுப்பப்பட்டார். அவரது இந்தியப் பயணம், 1705-ல் பார்த்தலோமியோ சீகன்பால்க் என்பவரால் நிறுவப்பட்ட, இந்தியாவின் முதல் சீர்திருத்தத் திருச்சபை கிறிஸ்தவ மையமான தரங்கம்பாடியில் தொடங்கியது. சீகன்பால்க், தமிழ் மொழியில் வேதாகமத்தை மொழிபெயர்த்து ஆற்றிய 'மகத்தான பணியின்' முக்கியத்துவத்தை ஸ்வார்ட்ஸ் முழுமையாக உணர்ந்திருந்தார். மக்களின் மொழியில் அவர்களுடன் உரையாடுவதே உண்மையான சேவை என்பதைத் தனது அடிப்படைக் கொள்கையாகக் கொண்டார்.

சில ஆண்டுகள் தரங்கம்பாடியில் பணியாற்றிய பிறகு, 1766-ல் அப்போதைய தென்னிந்தியாவின் முக்கிய நகரங்களில் ஒன்றான திருச்சினாப்பள்ளிக்கு (திருச்சி) அனுப்பப்பட்டார். அங்கு ஒரு புதிய கிறிஸ்தவ மையத்தை நிறுவும் பொறுப்பு அவருக்கு வழங்கப்பட்டது. அவரது நேர்மையும், எளிமையும் திருச்சிக் கோட்டையின்

தளபதியாக இருந்த கர்னல் ஜான் வுட் என்பவரை வெகுவாகக் கவர்ந்தன. கர்னல் வுட், ஸ்வார்ட்ஸின் மீது மிகுந்த மரியாதையும், நட்பும் கொண்டிருந்தார். தினமும் தனது உணவு மேஜையில், ஸ்வார்ட்ஸ் வந்தாலும் வராவிட்டாலும், அவருக்கென ஒரு தட்டைத் தயாராக வைத்திருப்பதை வழக்கமாகக் கொண்டிருந்தார். ஸ்வார்ட்ஸ், கர்னல் வுட் மற்றும் அவரது குடும்பத்தினருடன் கள்ளமற்றப் புன்னகையுடன் உரையாடி, தனது ஆன்மிகப் பணியைத் தொடர்ந்தார்.

தஞ்சையின் இதயம்

திருச்சியில் அவரது பணி சிறப்பாக நடந்துகொண்டிருந்தாலும், ஸ்வார்ட்ஸின் இதயம் தஞ்சாவூரை நோக்கியே ஈர்க்கப்பட்டது. மராட்டிய மன்னர்களின் தலைநகரான தஞ்சை, அன்று கலை, கலாச்சாரம் மற்றும் அரசியலின் மையமாக விளங்கியது. அங்குள்ள மக்களிடையே பணியாற்ற அவர் பெரிதும் விரும்பினார். தனது உதவியாளர்களான மறைப்போதகர்களுடன் (Catechists) தஞ்சைக்குச் சென்று, காலை, மாலை என ஓய்வின்றி வீதிகளில் இறங்கி மக்களுடன் மக்களாக உரையாடினார்.

ஒருமுறை, தஞ்சை மன்னர் ஸ்வார்ட்ஸின் போதனைகளைக் கேட்க விரும்பினார். ஸ்வார்ட்ஸ், மன்னரின் அவையில் இருந்த அதிகாரிகளிடம் பேசிக்கொண்டிருந்தபோது, மன்னரே அவரைக் கூப்பிட்டனுப்பினார். ஸ்வார்ட்ஸ் பேசத் தொடங்கிய மறுகணம், ஒரு பிராமண குரு உள்ளே நுழைந்தார். அவரைப் பார்த்தவுடன், தஞ்சை மன்னர் தனது அரியாசனத்தை விட்டு இறங்கி, அந்த பிராமணருக்கு முன்பாக தரையில் விழுந்து வணங்கி, பின்னர் கைகளைக் கட்டியபடி பணிவுடன் நின்றார். அந்த பிராமணரோ, எந்த சலனமும் இன்றி, ஒரு உயர்ந்த ஆசனத்தில் சென்று அமர்ந்துகொண்டார். இந்தச் சூழல் ஸ்வார்ட்ஸுக்குப் புதியதாக இருந்தாலும், அவர் நீதானம் இழக்காமல், தனது உரையாடலைத் தொடர்ந்தார். இந்த நிகழ்வு, அன்றைய சமூகத்தின் படிநிலைகளையும், அதனைக் கையாண்ட ஸ்வார்ட்ஸின் பக்குவத்தையும் தெளிவாகக் காட்டுகிறது.

கல்விப் புரட்சியின் சிற்பி

ஸ்வார்ட்ஸ் வெறும் சமயப் போதகராக

மட்டும் இருந்துவிடவில்லை. அவர் ஒரு தலைசிறந்த தொலைநோக்குச் சிந்தனையாளர். மக்கள் அறியாமையிலிருந்தும், மூடநம்பிக்கைகளிலிருந்தும் விடுபட கல்வி ஒன்றே நிரந்தர வழி என்பதை முழுமையாக நம்பினார். தனது பணிக்காலத்தின் தொடக்கத்திலிருந்தே, குழந்தைகள் மற்றும் பெரியவர்களுக்குக் கல்வி புகட்டுவதில் பெரும் ஆர்வம் காட்டினார்.

அவர் ஆங்கிலம் மற்றும் தமிழ் (அன்றைய வழக்கில் மலபார் மொழி) வழிக் கல்விப் பள்ளிகளை பல இடங்களில் நிறுவினார். அவரது பள்ளிகளில், சமய போதனைகளை விட, ஒழுக்கம், நன்னெறி மற்றும் பொது அறிவின்கே முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்பட்டது. குறிப்பாக, போரில் கணவனை இழந்த ஆதரவற்ற விதவைகளின் பிள்ளைகள் கல்வி கற்க வேண்டும் என்பதில் மிகுந்த அக்கறை காட்டினார். அவர்களுக்காகத் தங்குமிடங்களையும், பள்ளிகளையும் ஏற்படுத்தினார்.

பிற்காலத்தில், 'மாகாண ஆங்கிலப் பள்ளிகள்' (Provincial English Schools) என்ற ஒரு புதிய, புரட்சிகரமான திட்டத்தை முன்னெடுத்தார். இதன் முக்கிய நோக்கம், இந்தியர்களுக்கு ஆங்கில மொழியைக் கற்பித்து, அதன் மூலம் அவர்கள் கீழ்க்கீந்திய கம்பெனி அதிகாரிகளுடன் நேரடியாகத் தொடர்புகொண்டு, இடைத்தரகர்களான துபாஷ்களால் ஏமாற்றப்படுவதைத் தடுப்பதாகும். இந்த உன்னதத் திட்டத்திற்கு கீழ்க்கீந்திய கம்பெனி நிர்வாகம் உடனடியாக ஒப்புதல் அளித்தது. ஒவ்வொரு பள்ளிக்கும் ஆண்டுக்கு £100 மானியம் வழங்கியது. தஞ்சை மன்னர் உள்ளிட்ட பல சுதேச இளவரசர்களும் இந்தத் திட்டத்திற்குப் பெரும் ஆதரவளித்தனர். இதன் விளைவாக, தஞ்சாவூர், ராமநாதபுரம், சிவகங்கை போன்ற இடங்களில் பிராமணர்கள் மற்றும் வர்த்தகர்களின் பிள்ளைகள் படிக்கும் பள்ளிகள் நிறுவப்பட்டன. இந்தப் பள்ளிகளில் படித்த பலர், பிற்காலத்தில் அரசாங்கத்தில் நல்ல பதவிகளைப் பெற்று, சமூகத்தில் உயர்ந்த நிலையை அடைந்தனர்.

அமைதியின் தூதுவர் - ஐதர் அலியுடனான சந்திப்பு

ஸ்வார்ட்ஸின் நேர்மை, நாணயத்தன்மை மற்றும் தன்னலமற்ற சேவை ஆகியவை தென்னிந்தியா முழுவதும் பரவி, அவருக்கு ஒரு தனி மரியாதையை ஏற்படுத்தியிருந்தது. அந்த மரியாதை, போர்க்களத்தில் நின்ற எதிரிகளிடமிருந்தும் கிடைத்தது. ஒருமுறை, கீழ்க்கீந்திய கம்பெனிக்கும், மைசூரின் ஆட்சியாளரான ஐதர் அலிக்கும் இடையே போர் மூளும் சூழல் ஏற்பட்டது. பிரிட்டிஷ் அரசாங்கம், ஐதர் அலியுடன் சமாதானப் பேச்சுவார்த்தை நடத்த விரும்பியது. ஆனால், தங்களின் தூதர்களை ஐதர் அலி நம்புவாரா என்ற சந்தேகம் அவர்களுக்கு இருந்தது.

அப்போது, கவர்னர் ரம்போல்ட், ஸ்வார்ட்ஸை அழைத்தார். 'ஐதர் அலி, எங்கள் மீது சில தவறான எண்ணங்களைக் கொண்டிருக்கிறார். அதை நீக்கி,

எங்கள் சமாதான விருப்பத்தை அவரிடம் தெரிவிக்க வேண்டும். உங்களுக்கு உள்ளூர் மொழிகள் தெரியும். எந்த மொழிபெயர்ப்பாளரும் இன்றி, நீங்கள் நேரடியாக அவரிடம் பேச முடியும். இந்த அமைதிப் பயணத்தை நீங்கள் ஏற்க வேண்டும்' என்று கேட்டுக்கொண்டார்.

இந்த எதிர்பாராத அழைப்பால் முதலில் தயங்கினாலும், ஒரு பெரும் போரைத் தடுத்து, மக்களின் துயரத்தைப் போக்க இது ஒரு வாய்ப்பு என்று கருதி, ஸ்வார்ட்ஸ் அந்தப் பயணத்தை ஏற்றுக்கொண்டார். செரிங்கப்பட்டம் சென்று ஐதர் அலியைச் சந்தித்து, பிரிட்டிஷ் அரசாங்கத்தின் சமாதான செய்தியைத் தெளிவாகவும், நேர்மையாகவும் எடுத்துரைத்தார். பேச்சுவார்த்தை முடிந்து திரும்பும்போது, பயணச் செலவுக்காக ஐதர் அலி ஒரு பை நிறையப் பணத்தை (ரூபாய்) ஸ்வார்ட்ஸிடம் கொடுத்தார். ஆனால், தனது பயணச் செலவுகளை அரசாங்கமே ஏற்றுக்கொண்டதால், அந்தப் பணத்தை வாங்க ஸ்வார்ட்ஸ் மறுத்துவிட்டார். பிரிட்டிஷ் அதிகாரிகள் அந்தப் பணத்தை எடுத்துக்கொள்ளும்படி வற்புறுத்தியபோது, ஸ்வார்ட்ஸ் கூறினார்: 'அப்படியானால், இந்தப் பணத்தைத் தஞ்சாவூரில் ஒரு ஆங்கில அனாதை இல்லப் பள்ளியை நிறுவ முதல் நிதியாகப் பயன்படுத்திக்கொள்ள எனக்கு அனுமதி தாராங்கள்.'

ஒரு எதிரி நாட்டு மன்னன் கொடுத்த பணத்தையும், மக்கள் சேவைக்கே அர்ப்பணித்த அவரது செயல், அவரது தன்னலமற்ற சேவைக்கு ஒரு மிகச்சிறந்த சான்றாக இன்றும் விளங்குகிறது.

பஞ்ச காலத்தில் ஒரு மீட்பர்

1781-1783 காலகட்டத்தில், தென்னிந்தியா பெரும் போரினாலும், வறட்சியினாலும் பாதிக்கப்பட்டு, வரலாறு காணாத பஞ்சத்தில் சிக்கியது. தஞ்சாவூர்க் கோட்டை எதிரிகளால் சூழப்பட்டிருந்தது. கோட்டைக்குள் ஆயிரக்கணக்கான மக்கள் இருந்தனர், ஆனால் உணவுப் பொருட்கள் இல்லை. நாட்டுப்புறங்களில் தானியங்கள் இருந்தும், அவற்றைக் கோட்டைக்குக் கொண்டுவர மாட்டு வண்டிகள் இல்லை. ஏனென்றால், முன்பு தானியங்களைக் கொண்டுவந்த விவசாயிகளுக்கு, அரச அதிகாரிகளும், துபாஷ்களும் சரியான பணத்தைக் கொடுக்காமல் ஏமாற்றியிருந்தனர். அதனால், மக்கள் அரசாங்கத்தின் மீது நம்பிக்கையை முழுவதுமாக இழந்திருந்தனர்.

கோட்டைக்குள் பட்டினிச் சாவுகள் அதிகரித்தன. தெருக்களொங்கும் பிணங்கள் கிடந்தன. நிலைமையின் தீவிரத்தை உணர்ந்த தஞ்சை மன்னர், செய்வதறியாது திகைத்து, ஸ்வார்ட்ஸிடம் உதவி கோரினார். 'ஐயா, நானும், எனது அதிகாரிகளும் எங்கள் நம்பகத்தன்மையை இழந்துவிட்டோம். மக்கள் எங்களை நம்புத் தயாராக இல்லை. அவர்கள் உங்களை நம்புவார்களா என்று ஒரு முயற்சி செய்து பார்ப்போம்' என்று கூறி, ஒரு வெற்றுத்

தாளில் கையெழுத்திட்டு, விவசாயிகளுடன் ஒரு நியாயமான ஒப்பந்தம் செய்துகொள்ளும்படி ஸ்வார்ட்ஸிடம் கொடுத்தார்.

ஸ்வார்ட்ஸ் ஒரு கணம் கூடத் தாமதிக்கவில்லை. கிராமங்களில் இருந்த தனக்குத் தெரிந்தவர்கள் அனைவருக்கும் கடிதங்களை அனுப்பினார். 'உங்கள் தானியங்களைக் கோட்டைக்குக் கொண்டு வாருங்கள். அதற்கான முழுப் பணமும் உங்களுக்குக் கிடைக்கும். நானே அதற்குப் பொறுப்பு' என்று உறுதியளித்தார். ஸ்வார்ட்ஸின் வார்த்தை, ஒரு மந்திரம் போல வேலை செய்தது. மக்கள் அவரை நம்பினர். ஒரே இரண்டு நாட்களில், ஆயிரத்துக்கும் மேற்பட்ட மாட்டு வண்டிகள் அணிவகுத்து, 80,000 கலம் நெல்லைக் கோட்டைக்குக் கொண்டு வந்து சேர்த்தன. பட்டினியால் மடிந்துகொண்டிருந்த தஞ்சாவூர்க் கோட்டையைக் காப்பாற்றியது, ஸ்வார்ட்ஸின் ஒரு வார்த்தைதான். கொடுத்த வாக்குறுதியின்படி, அனைவருக்கும் சரியான பணம் வழங்கப்படுவதை அவர் உறுதி செய்தார்.

இளவரசரின் பாதுகாவலர்

தஞ்சை மன்னர் துளஜா, தனது இறுதி நாட்களில், தனக்குப் பிறகு நாட்டை ஆள ஒரு மகனைத் தேடிக்கொடுத்தார். அந்தச் சிறுவனின் பெயர் செர்ஃபோஜி. தனது மரணத்திற்குப் பிறகு, அரண்மனைச் சூழ்ச்சிகளால் அந்தச் சிறுவனின் உயிருக்கு ஆபத்து நேரலாம் என அஞ்சிய மன்னர், தனது உற்ற நண்பரான ஸ்வார்ட்ஸை அழைத்தார்.

'ஐயா, இவன் இனி என் மகன் அல்ல, உங்கள் மகன். இவனது எதிர்காலத்தையும், பாதுகாப்பையும் உங்கள் கைகளில் ஒப்படைக்கிறேன்' என்று கண்ணீருடன் கூறினார். அந்தப் பெரும் பொறுப்பை உணர்ந்த ஸ்வார்ட்ஸ், மன்னருக்கு ஒரு சிறந்த ஆலோசனையை வழங்கினார். 'மன்னா, நான் ஒரு வெளிநாட்டுத் துறவி. நேரடியாக அரச நிர்வாகத்தில் தலையிடுவது சரியாக இருக்காது. உங்கள் சகோதரரான அமீர் சிங்கை அழைத்து, செர்ஃபோஜி உரிய வயது வரும்வரை அவரைக் காப்பாளராக நியமியுங்கள். இதுவே சிறுவனின் உயிருக்கும், நாட்டின் அமைதிக்கும் நல்லது' என்றார். மன்னரும் அதை ஏற்றுக்கொண்டார். இவ்வாறு, பிற்காலத்தில் தஞ்சையைச் சிறப்பாக ஆட்சிபுரிந்து, 'தென்னிந்தியாவின் அறிவுச் சுடர்' என்று போற்றப்பட்ட மாமன்னர் இரண்டாம் செர்ஃபோஜியின் இளம் வயது பாதுகாவலராகவும், வழிகாட்டியாகவும் ஸ்வார்ட்ஸ் திகழ்ந்தார்.

அவதூறுக்கு எதிரான உண்மையின் குரல்

ஸ்வார்ட்ஸின் புகழும், செல்வாக்கும் சிலரது கண்களை உறுத்தின. 1793-ல், பிரிட்டிஷ் நாடாளுமன்றத்தில் மாண்டகோமெரி கேம்ப்பெல் என்ற உறுப்பினர் பேசும்போது, ஸ்வார்ட்ஸ் மீது கடுமையான அவதூறுகளைச் சுமத்தினார். 'ஸ்வார்ட்ஸால் மதம் மாற்றப்பட்ட கிறிஸ்தவர்கள், ஒழுக்கமற்றவர்களாகவும்,

தீருட்டுத் தொழில் செய்பவர்களாகவும் இருக்கிறார்கள். ஒருமுறை ஸ்வார்ட்ஸ் தீருட்டைப் பற்றிப் பிரசங்கம் செய்துகொண்டிருந்தபோதே, அவரது கால்சட்டையில் இருந்த தங்கப் பட்டன் (Buckle) தீருடுபோனது' என்று குற்றம்சாட்டினார்.

இந்தச் செய்தி, ஒரு செய்தித்தாள் மூலம் ஸ்வார்ட்ஸின் காதுகளுக்கு எட்டியபோது, அவர் மிகுந்த வேதனையடைந்தார். தனது நாற்பது ஆண்டுகளுக்கும் மேலான தன்னலமற்ற பணிக்குக் கிடைத்த பரிசு இதுதானா என்று வருந்தினார். ஆனால், அவர் கோபப்படாமல், தனது நற்பெயருக்குக் களங்கம் கற்பிக்கப்பட்டதற்குப் பதிலாக, தனது பணியின் உண்மையை உலகுக்கு விளக்க ஒரு நீண்ட கடிதத்தை எழுதினார். அதில்,

1. 'எனது பட்டன் தீருடுபோனது உண்மை. ஆனால் அது நடந்தது கிறிஸ்தவர்கள் நிறைந்த சபையில் அல்ல. கள்ளர் சமூகத்தைச் சேர்ந்த சில சிறுவர்கள் விளையாட்டாக அதைச் செய்தார்கள். அந்தச் சிறுவர்கள், தீருட்டையே பரம்பரைத் தொழிலாகக் கொண்ட ஒரு சமூகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள். அதற்கும் எனது கிறிஸ்தவப் சபைக்கும் எந்த சம்பந்தமும் இல்லை.'
2. 'எனது சபையில் இருப்பவர்கள் அனைவரும் தாழ்த்தப்பட்ட சாதியினர் என்று கூறுவது பொய். மூன்றில் இரண்டு பங்கினர் உயர் சாதியினர்தான். அவர்கள் அனைவரும் தூய்மையாகவும், ஒழுக்கமாகவும் வாழ்கிறார்கள்.'
3. 'கிறிஸ்தவர்கள் இந்த நாட்டுக்குக் கேடு விளைவிப்பவர்கள் என்றால், பஞ்ச காலத்தில் தஞ்சைக் கோட்டையைக் காப்பாற்றியது யார்? எனது கிறிஸ்தவ உதவியாளர்களும், சீடர்களும் தங்கள் உயிரைப் பணயம் வைத்து அதைச் செய்தார்கள்.'
4. 'உண்மையான ஒழுக்கக்கேடு என்பது, அப்பாவி மக்களைச் சுரண்டி, சில ஆண்டுகளில் லட்சக்கணக்கான பணத்தைச் சேர்க்கும் துபாஷ்களின் செயல்தான். அவர்களால்தான் இந்த நாடு சீரழிகிறது.'

என புள்ளிவிவரங்களுடனும், மறுக்க முடியாத ஆதாரங்களுடனும் தனது நேர்மையை ஆணித்தரமாக நிலைநாட்டினார்.

இறுதிப் பயணம்

தனது வாழ்வின் இறுதி ஆண்டுகளில், ஸ்வார்ட்ஸின் உடல்நலம் குன்றியது. 1797-ல், அவரது காலில் ஏற்பட்ட ஒரு காயம், மெல்ல மெல்ல முற்றி, அவரது உடல்நிலையை மிகவும் பாதித்தது. மரணப் படுக்கையில்

இருந்தபோதும், அவரது ஆன்ம பலம் குறையவில்லை. அவரது மனம் அமைதியாகவும், தெளிவாகவும் இருந்தது. **'கடவுளின் சித்தம் எதுவோ, அதுவே நடக்கட்டும். அவரது நாமம் போற்றப்படட்டும்'** என்று அடிக்கடி கூறுவார்.

தன்னைச் சந்திக்க வந்த தனது வளர்ப்பு மகனும், இளவரசருமான செர்ஃபோஜியிடம், 'மகனே, நீதி தவறாமல் ஆட்சி செய். மக்களை நேசி. ஆடம்பரத்தை விலக்கு. உண்மையுள்ள ஒரே கடவுளை வணங்கு' என்று அறிவுரை கூறினார். தனது சொத்துக்கள் அனைத்தையும், **'கிறிஸ்துவின் ஊழியமே என் வாரிசாக இருக்கட்டும்'** (Let the cause of Christ be my heir) என்று கூறி, சமயப் பணிகளுக்காக எழுதி வைத்தார்.

1798, பிப்ரவரி 13-ஆம் நாள், தனது 72-வது வயதில், ஸ்வார்ட்ஸின் ஆன்மா அமைதியாகப் பிரிந்தது. அவரது இறுதி ஊர்வலத்தில், தஞ்சை நகரமே சோகத்தில் மூழ்கியது. அரசர் செர்ஃபோஜி, அவரது உடலின் மீது ஒரு தங்கத் துணியைப் போர்த்தி, கண்ணீர் மல்கக் கதறி அழுதார். சாதி, மத பேதமின்றி, ஆயிரக்கணக்கான மக்கள் அந்த உத்தமருக்குத் தங்களின் இறுதி மரியாதையைச் செலுத்தினர்.

முடிவுரை

கிறிஸ்தியன் ஃபிரெடரிக் ஸ்வார்ட்ஸ், ஒரு கிறிஸ்தவ சமயப் போதகராக இந்தியா வந்தார். ஆனால், அவர் இங்கு வாழ்ந்த வாழ்க்கை, அவரை மதங்களைக் கடந்த ஒரு மனிதாபிமானியாக, சமூக சேவகராக, கல்வித் தந்தையாக நிலைநிறுத்தியது. அவரது நேர்மை, ஆட்சியாளர்களைக் கட்டிப்போட்டது. அவரது கருணை, ஏழைகளின் கண்ணீரைத் துடைத்தது. அவரது தொலைநோக்குப் பார்வை, ஒரு புதிய தலைமுறைக்குக் கல்வியறிவை வழங்கியது.

தன்னை வளர்த்த ஆசானின் நினைவாக, மாமன்னர் செர்ஃபோஜி, தஞ்சாவூரில் உள்ள கிறிஸ்துநாதர் ஆலயத்தில் (அப்போது அது சிறிய ஆலயமாக இருந்தது), சலவைக் கல்லில் ஒரு நினைவுக் கல்வெட்டை அமைத்தார். அதில், ஸ்வார்ட்ஸ் தனது மரணப் படுக்கையில் இருக்க, அருகே செர்ஃபோஜி கையருகே நின்று கண்ணீர்விடும் காட்சி தத்ரூபமாக வடிக்கப்பட்டுள்ளது. ஒரு இந்து மன்னன், ஒரு கிறிஸ்தவத் துறவிக்கு எழுப்பிய அந்த நினைவுச்சின்னம், ஸ்வார்ட்ஸ் எந்த அளவுக்கு தமிழ் மக்களின் இதயங்களில் வாழ்ந்தார் என்பதற்கு காலத்தால் அழியாத சான்றாகும். அவரது வாழ்க்கை, சேவை மனப்பான்மையுடன் வாழ விரும்பும் ஒவ்வொருவருக்கும் ஒரு சிறந்த பாடம். அவரது புகழ், இந்த மண் உள்ளவரை நிலைத்திருக்கும்.

கிறிஸ்தவ

வரலாற்றுச் சுவடுகள்

மாத ஆய்விதழ் சந்தா விபரம்

சந்தா விபரம்	உள்ளாடு
தனிப்பிரதி	₹ 60 + நன்கொடை
ஆண்டு சந்தா	₹ 600 + நன்கொடை
ஐந்து ஆண்டு சந்தா	₹ 3000 + நன்கொடை

வங்கி விபரம்

Name: **CHRISTAVA VARALATRU SUVADUGAL**

A/c Number : **1748 020000 5614**

Bank name : **Federal Bank**

IFSC code: **FDRL0001748**

“கிறிஸ்தவ வரலாற்றுச் சுவடுகள்”

மாத ஆய்விதழை நீங்கள்

தொடர்ந்து பெற்றுக் கொள்ள

G-Pay மூலம் நன்கொடை செலுத்த

90420 15221 என்ற எண்ணுக்கு செலுத்தவும்

காசோலை மற்றும் வரைவோலை செலுத்த

“கிறிஸ்தவ வரலாற்றுச் சுவடுகள்”

(**CHRISTAVA VARALATRU SUVADUGAL**)

என்ற பெயரில் எடுக்கவும்

கிறிஸ்தவ வரலாற்றுச் சுவடுகள்,

கதவு எண் 2-2-3(4), வடக்குத்தெரு,

பங்களாச் சுரண்டை-627859,

தென்காசி மாவட்டம் (தமிழ்நாடு)

04633 290401, 91767 80001

christianhistoricalsociety.in

christianhistorical@gmail.com

ஆய்வில் கண்டெடுத்த இரத்தினம்

சார்லஸ் எக்பெர்ட் கென்னெட்:

வீ. மா. கணேசன்

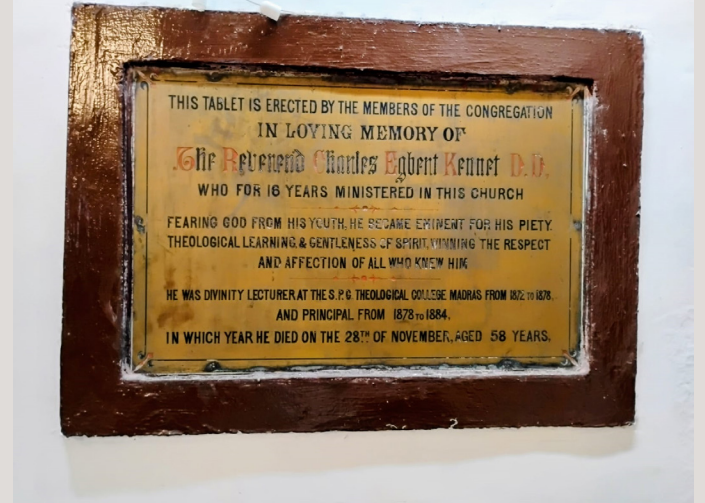
2023 அக்டோபர் முதல் டிசம்பர் வரையிலான 'காக்கைச் சிறகினிலே' இதழ்களில், வங்காள மொழியின் கவிதை, நாடகத் துறைகளில் புதுப்பாதை சமைத்த பெருமைக்குரிய மைக்கேல் மதுசூதன் தத்-இன் வாழ்க்கை குறித்து எழுதியிருந்தேன். அன்றைய மதராஸ் நகரில் அவர் வசித்த எட்டாண்டுகள் குறித்தும், அவர் கைவிட்டுச் சென்ற குடும்பத்தினர் குறித்தும் நான் தொடங்கியிருந்த தேடலை அதில் குறிப்பிட்டிருந்தேன்.

ஆதரவற்று நின்ற அந்தக் குடும்பத்திற்கு அன்றைய மதராஸ் நகரில் யார் உதவியிருப்பார்கள் என்ற கேள்வி எனக்குள் எழுந்தபோது, முதலில் என் கவனத்திற்கு வந்தவர் மைக்கேலின் கல்லூரித் தோழர் சார்லஸ் எக்பெர்ட் கென்னெட்டான். கல்கத்தா பிஷப் கல்லூரியில் மைக்கேலுடன் படித்தவர்; மதராஸ் நகருக்கு வந்தால், ஏதாவதொரு வேலையைத் தேடிக் கொள்ளலாம் என்று அவருக்கு நம்பிக்கை ஊட்டியவர்.

அதுமட்டுமல்ல; 1848 ஜனவரியில் கென்னெட்டின் வார்த்தைகளை நம்பி மைக்கேல் மதராஸ் நகருக்கு வந்தவுடனேயே, தன் தந்தை செயலாளராக இருந்த அனாதைகள் இல்லப் பள்ளியில் ஆசிரியர் வேலையை வாங்கிக் கொடுத்தவர்; அதே ஆண்டு ஜூலை 31இல் ஆங்கிலேய வம்சாவளிப் பெண்ணான ரெபெக்கா தாம்ப்ஸனை அதிகாரபூர்வமாகத் திருமணம் செய்து கொள்ளத் துணை புரிந்ததும் அவரது குடும்பத்தினரே.

இவ்வாறு கென்னெட்டின் குடும்பம் முழுவதுமே மைக்கேலின் ஒவ்வொரு அடிவைப்பிலும் துணைபுரிந்து நின்றவர்கள் என்பதற்கான சான்றுகள் கிடைத்துள்ளன. அதேபோன்று, "மைக்கேல் தன் குடும்பத்தைக் கைவிட்டு கல்கத்தா நகருக்குத் திரும்பிய சில மாதங்களுக்குப் பிறகு, அவரது கல்லூரி நண்பரான கென்னெட் தன் மனைவியுடன் கல்கத்தாவிற்கு வந்து, மைக்கேலை மீண்டும் மதராஸ் நகருக்கு வர வற்புறுத்தினார்; எனினும், அவரது முயற்சி வெற்றிபெறவில்லை" என்று வரலாற்றுப் பேராசிரியரான குலாம் முர்ஷித், மைக்கேல் குறித்து எழுதிய வாழ்க்கை வரலாற்று நூலிலும், அவரது கடிதத் தொகுப்பிலும் குறிப்பிட்டிருந்தார்.

அத்தருணம், எக்பெர்ட் கென்னெட் திருநெல்வேலி கிறித்துவ இயக்கத்தில் மிக முக்கிய பொறுப்பினை ஏற்றுச் செயல்பட்டு வந்த காலமாகும். திராவிட மொழிகளின் ஒப்பிலக்கணம் குறித்து ஆய்வு செய்து வந்த ராபெர்ட் கால்டுவெல்

A GENTLEMAN, well known in Indian literary circles, has just returned to London on furlough from Madras. We refer to the Rev. Egbert Kennet, who for the last ten years has represented the Christian Knowledge Society in Southern India, and has personally superintended all their numerous vernacular publications. Mr. Kennet is a ripe Dravidian scholar, and his papers, on Indian archæological subjects, which have now and again appeared in the *Indian Antiquary*, have attracted considerable attention in India.

அவர்களின் கீழேதான் 1849 முதல் 1865 வரை கென்னெட் செயல்பட்டு வந்தார். கால்டுவெல் உடல்நலம் குன்றி 1855ஆம் ஆண்டில் இங்கிலாந்துக்குச் சென்ற நேரத்தில், திருநெல்வேலி மறைமாவட்டப் பணிகளை கென்னெட்டான் மேற்கொண்டு வந்தார்.

இத்தகையதொரு தருணத்தில், மைக்கேல் குடும்பத்தைக் கைவிட்டுவிட்டு கல்கத்தா சென்ற செய்தி கிடைத்ததும், அப்போது இடையன்குடியில் இருந்த கென்னெட், அவரை மீண்டும் குடும்பத்துடன் இணைத்துவிட வேண்டும் என்ற ஆர்வத்துடன் கல்கத்தாவிற்குச் செல்வது என்று திட்டமிட்டிருக்க வேண்டும்.

திருநெல்வேலி மறைமாவட்டத்தின் கிறித்துவ ஊழியப் பொறுப்புகளை, தான் இல்லாத நேரத்தில் மேற்பார்வையிடுவதற்கான உரிய ஏற்பாடுகளைச் செய்யவும், கல்கத்தாவிற்கு மனைவியுடன் கப்பலில் (ரயில் வசதி அப்போது வரவில்லை) போய்த் திரும்புவதற்கான பணத்தை ஏற்பாடு செய்யவும் அவருக்கு மூன்று மாத காலம் பிடித்தது.

1856 ஏப்ரல் 18ஆம் தேதி மனைவி போபேயுடன் கல்கத்தா போய்ச் சேர்ந்த கென்னெட், மே 20 அன்றுதான் கப்பலில் மதராஸ் நகருக்குப் புறப்படுகிறார். இடைப்பட்ட இந்த ஒரு மாத காலத்தில், அவர் பலமுறை மைக்கேலை சந்தித்து உரையாடியிருக்க வேண்டும். எனினும் அவருக்குத் தோல்வியே மிஞ்சியது. கென்னெட்டும் அவரது மனைவியும் நம்பிக்கையற்ற நிலையில் மதராஸ் நகருக்குத் திரும்பினார்.

அவர்கள் மதராஸ் நகரில் வந்திறங்கியபோது, மைக்கேல்-ரெபெக்காவின் நான்காவது குழந்தையும், இரண்டாவது மகனும், ஒரு வயது மட்டுமே நிரம்பியவனுமான மைக்கேல் ஜேம்ஸ் தத் உடல்நலமின்றி ஏப்ரல் 21 அன்று உயிர்நீத்த செய்தியையும் கேள்வியுற்றனர்.

இயற்கையாகவே, ஆதரவற்ற இந்தக் குடும்பத்தைக் காப்பாற்றும் பொறுப்பையும் இந்தச் சூழ்நிலையில் கென்னெட் ஏற்றுக் கொண்டிருக்க வேண்டும். அத்தகையதோர் அற உணர்வு பெற்றவராகத் திகழ்ந்தார் என்பதை அவரது பிற்காலச் செயல்பாடுகள் நமக்குச் சுட்டிக் காட்டுகின்றன.

இந்தத் தருணத்தில்தான் எக்பர்ட் கென்னெட் பற்றி அறிந்துகொள்ளத் தலைப்பட்டேன். இணையத்தில் அவரைப் பற்றி எனக்குக் கிடைத்த முதல் தகவல், 1812ஆம் ஆண்டில் தொடங்கப்பட்டு, இன்றளவும் செயல்பட்டு வரும் அமைப்பான சென்னை இலக்கிய சங்கம் (மெட்ராஸ் லிட்டரரி சொசைட்டி), 1850ஆம் ஆண்டு வெளியிட்ட சிறப்பு மலரில், இன்றைய மத்தியப் பிரதேச மாநிலத்தில் வசிக்கும் கோண்ட பழங்குடியினர் பேசுகின்ற மொழிக்கும் தமிழ் மொழிக்கும் இடையேயுள்ள உறவைப் பற்றி கென்னெட் எழுதிய கட்டுரை வெளியாகியிருந்தது. இந்தக் கட்டுரையை அவர் 1849 அக்டோபர் 8ஆம் தேதியன்று இடையன்குடியிலிருந்து அனுப்பியிருந்தார் என்பதும் தெரிய வந்தது. திராவிட மொழிகளின் ஒப்பிலக்கணம் என்ற உலகப் புகழ்பெற்ற நூலை பின்னாளில் எழுதிய

பேராயர் ராபர்ட் கால்டுவெல், இடையன்குடியை மையமாகக் கொண்டுதான் இறைபணியை தலைமையேற்று நடத்தி வந்தார் என்ற தகவலும் ஏற்கனவே அனைவரும் அறிந்த ஒன்றுதான்.

அதையடுத்து, 1865ஆம் ஆண்டில் கிறித்துவ மதப் பிரிவுகளில் கத்தோலிக்கப் பிரிவே மிக உயர்ந்தது; முன்னோடியானது என்ற கருத்து தவறானது என்பதை ஆதாரங்களுடன் நிறுவிய ஒரு சிறு பிரசுரத்தையும் எக்பர்ட் கென்னெட் எழுதியிருந்தார் என்ற தகவலும் இணையத்தின் மூலம் தெரிய வந்தது.

அதைப் போன்றே, புனித தோமையர் இந்தியாவிற்கு வந்து இறைபணி செய்தது குறித்து எழுந்த ஐயங்களை முன்வைத்து 1878 இல் S. Thomas, the Apostle of India: An Enquiry into the evidence for His Mission to this country என்ற நூலை அவர் எழுதியிருந்ததையும் அறிந்தேன். 1882 ஆம் ஆண்டில் வெளியான இந்நூலின் மேம்படுத்தப்பட்ட இரண்டாம் பதிப்பே இப்போது காணக் கிடைக்கிறது.

இச்சூழ்நிலையில்தான், எக்பர்ட் கென்னெட் வாழ்க்கை குறித்து தெரிந்து கொள்ள, ஆங்கிலேயர் காலத்திய மதராஸ் நகரம் குறித்து விரிவாக ஆய்வு செய்து, அதைப் பரவலாக மக்களிடையே கவனப்படுத்திவரும் செயல்பாட்டாளரான திரு. வி. ஸ்ரீராம் அவர்களைத் தொடர்பு கொண்டு, கென்னெட் பற்றி கேட்டபோது, தனக்கு எதுவும் தெரியாது என்று கூறியதோடு, எழும்பூர் ரயில் நிலையத்திற்கு எதிரே உள்ள கென்னெட் சந்து அவர் பெயரில் அமைந்ததா? என்ற கேள்வியையும் எழுப்பினார். இதுபற்றி விவரம் கிடைத்தால் தனக்குத் தெரிவிக்குமாறும் அவர் கேட்டுக் கொண்டார்.

இதற்கிடையே திருநெல்வேலி மாவட்டம் சுரண்டையிலிருந்து செயல்பட்டு வரும் கிறித்துவ வரலாற்றுச் சங்கம் பற்றிக் கேள்விப்பட்டே, எக்பர்ட் கென்னெட் பற்றி ஏதாவது தெரியுமா? என்று வினவி அவர்களுக்கு மின்னஞ்சல் செய்தேன். ஒருசில நாட்களுக்குள்ளாகவே, அந்த அமைப்பிலுள்ள வரலாற்று ஆய்வாளர் மன்னா செல்வகுமார், கென்னெட்டின் மறைவிற்குப் பிறகு மெட்ராஸ் மெயில் நாளிதழில் வெளிவந்த விரிவான அஞ்சலிக் குறிப்பினை எனக்கு அனுப்பியிருந்தார். இந்த அஞ்சலிக் குறிப்பு, 1885ஆம் ஆண்டுக்கான த மிஷன் ஃபீல்ட் என்ற லண்டனில் இருந்து வெளிவரும் இதழில் இருந்து எடுக்கப்பட்டது என்றும் அவர் தெரிவித்தார்.

சகோ. செல்வகுமார் அளித்திருந்த தகவல்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு இணையத்தில் தேடியபோது எக்பர்ட் கென்னெட்டின் வாழ்க்கை மிகவும் தனித்துவமான ஒரு வாழ்க்கையாக அமைந்திருந்ததைக் காண முடிந்தது. மைக்கேல் மதுசூதன் தத் எப்படி வங்காள மொழியின் கவிதை, நாடகத் துறைகளுக்கு ஒரு புதுப்பாதையை சமைத்து வழங்கினாரோ, அதைப் போன்றே, அவரது நண்பரான கென்னெட், தமிழ்நாட்டின் கிறித்துவ போதனை என்ற துறையில் தனது தனிச்சிறப்பான முத்திரையைப் பதித்துச்

சென்றிருக்கிறார் என்பதையும், பேராயர் ராபர்ட் கால்டுவெல் திராவிட மொழிகளின் ஒப்பிலக்கணம் பற்றிய ஆய்வை மேற்கொண்டிருந்த தருணத்தில், 1849ஆம் ஆண்டிலேயே நர்மதை ஆற்றின் தென்கரையில் வசிக்கும் கோண்டினைத்தவர் பேசும் மொழிக்கும் தமிழுக்கும் இடையிலான உறவைப் பற்றிய சித்திரத்தை வழங்கி, தமிழ் மொழியின் சிறப்பை பல்வேறு தருணங்களில் எடுத்தியம்புவதாக கென்னெட் தீகழ்ந்தார் என்பதையும் காண முடிந்தது.

இத்தகைய பெருமைக்குரிய சார்லஸ் எக்பெர்ட் கென்னெட் அவர்களின் வாழ்க்கைச் சித்திரத்தின் சில பகுதிகள், குறிப்பாக அவர் எழுதிய நூல்கள், கட்டுரைகள் பற்றிய விவரங்கள், இன்னும் முழுமையாக கிடைக்காதபோதிலும், இதுவரை கிடைத்த தகவல்களை வாசகர் முன்வைப்பதே பொருத்தமாக இருக்கும் என்று கருதுகிறேன்.

1787ஆம் ஆண்டில் பிறந்த சார்லஸ் கென்னெட் அன்றைய மதராஸ் அரசின் கருவலத்தில் ஓர் எழுத்தராகப் பணிபுரிந்து வந்தார். மேலும் ஆங்கிலேய, ஐரோப்பிய ராணுவ வீரர்களின் இறப்பிற்குப் பிறகு அனாதையாகிப் போன குழந்தைகளுக்கென உருவாக்கப்பட்ட இல்லத்தையும் அதனோடு சேர்ந்த பள்ளியையும் நிர்வகிக்கும் செயலாளராகவும் அவர் இருந்தார். 1851ஆம் ஆண்டில் அவர் மறையும்வரை, இந்தப் பணியை அவர் மேற்கொண்டு வந்தார். இவர், 1823ஆம் ஆண்டு பிப்ரவரி 3ஆம் தேதியன்று சார்லெட்டா டெமாண்ட்ஸ்பீல்ட் என்ற பெண்மணியை திருமணம் செய்து கொண்டார். இவர்களது திருமணம் புனித ஜார்ஜ் கோட்டையில் இருந்த செயிண்ட் மேரி தேவாலயத்தில் நடைபெற்றது.

இவர்களுக்கு 1824ஆம் ஆண்டு ஜூனில் ஓர் ஆண் குழந்தை (ஜான் கென்னெட்) இறந்தே பிறந்தது. அதையடுத்து, 1826ஆம் ஆண்டு செப்டம்பர் மாதம் 21ஆம் தேதியன்று சார்லஸ் எக்பெர்ட் கென்னெட் என்ற ஆண் குழந்தை பிறந்தது. அடுத்து 1829இல் சார்லெட்டே பெர்த்தா, 1833இல் ஹென்றியட்டா ப்ளாங்க்கே, 1836இல் எடித் லாரா என்ற மூன்று பெண் குழந்தைகள் பிறந்தன. 1839 ஏப்ரல் 10 அன்று மற்றொரு ஆண் குழந்தை (டேவிட் யுஸ்டஸ்) இறந்தே பிறந்தது. இவ்வாறாக, அந்தப் பெற்றோருக்கு எக்பெர்ட் மற்றும் அவரது மூன்று சகோதரிகள் மட்டுமே எஞ்சியிருந்தனர்.

இவர்களின் தாய் சார்லெட்டோவும் அவரது உறவினர்கள் பலரும் கத்தோலிக்க மரபைப் பின்பற்றுவர்களாக இருந்ததால், எக்பெர்ட் உள்ளிட்ட அவரது குழந்தைகளும் அதே மரபைப் பின்பற்றி வந்தனர். 1841ஆம் ஆண்டில் தாயின் மறைவிற்குப் பிறகு, எக்பெர்ட்டும் சகோதரிகளும் அவர்களது தந்தை சார்லஸ் பின்பற்றி வந்த ஆங்கிலிக வழிபாட்டு முறையைப் பின்பற்றத் தொடங்கினார்.

இதற்கிடையே, பிஷப் கோரி பள்ளியில் படிக்கும்போதே இறையியல் தொடர்பான நூல்களை ஆர்வத்துடன் ஆழ்ந்து படிப்பவராக எக்பெர்ட் இருந்தார். இதன் காரணமாக, அவரது ஆசிரியரான ஏ. ஆர். சைமண்ட்ஸ், மற்றும் இதர மாணவர்கள்

அவரை 'பண்டிட்' என்ற பட்டப்பெயர் வைத்து அழைக்கலாயினர். இறையியல் நூல்களை ஆழ்ந்து கற்பதில் அவருக்கிருந்த ஆர்வத்தைக் கண்ட ஆசிரியர் அருட்திரு சைமண்ட்ஸ், 'கிறித்துவ இறையியல் துறையில் உன்னதமான இடத்தை நீ வகிக்கப் போகிறாய்!' என்று ஆசீர்வதித்தார். தன் வாக்கு பின்னாளில் உண்மையானதையும் அவரால் நேரடியாகக் காண முடிந்தது.

அருட்திரு சைமண்ட்ஸ்தான் பின்னாளில் சென்னை மறைமாவட்டத்தின் செயலாளராகவும், இறையியல் கல்லூரியின் முதல்வராகவும் திகழ்ந்தார். 1851இல் எக்பெர்ட்டுக்கு திருமணம் செய்து வைத்தவரும், 1872இல் அவரை இறையியல் கல்லூரியில் ஆசிரியராக நியமித்தவரும் அவரே. அருட்திரு சைமண்ட்ஸ் ஓய்வு பெற்று இங்கிலாந்து திரும்பியபோது, 1878 அக்டோபரில் எக்பெர்ட் இறையியல் கல்லூரியின் முதல்வராகப் பொறுப்பேற்று, சிறுவயதில் அவர் கூறிய வார்த்தைகளை உண்மையாக்கினார்.

பிஷப் கோரி பள்ளியில் படிப்பை முடித்துக் கொண்டு கல்கத்தாவில் இருந்த பிஷப் கல்லூரியில் எக்பெர்ட் சேர்ந்தார். அங்குதான் மைக்கேலுடன் அவருக்கு ஆழமான நட்பு உருவானது. பதின்பருவத்தில் இருந்த இந்த இருவரும் சேர்ந்து செய்த ஒரு செயல் அந்தக் கல்லூரியையே திரும்பிப் பார்க்க வைத்தது. சிறுவயதில் கத்தோலிக்க வழிபாட்டைப் பின்பற்றி வந்த எக்பெர்ட்டின் சில கத்தோலிக்க உறவினர்கள் அப்போது கல்கத்தாவில் வசித்து வந்தனர். அவர்களை சென்று சந்திக்கும் ஒரு தருணத்தில், மைக்கேலும் எக்பெர்ட்டும் கல்கத்தா நகரத்தின் கத்தோலிக்க பேராயரான டாக்டர் P. J. கேர்யுவை சந்திக்க நேர்ந்தது.

பேராயருக்கு வணக்கம் தெரிவிக்கும் வகையில், மைக்கேல் அவரது கைவிரல் மோதிரத்திற்கு முத்தமிட்டார். இந்தத் தகவல் கல்லூரிக்குச் சென்று சேர்ந்தது. ஆங்கிலிகள் வழிபாட்டு முறையைப் பின்பற்றி, அதற்கான போதகர்களை உருவாக்கி வந்த அந்தக் கல்லூரி ஆசிரியர்களுக்கு இந்தச் சம்பவம் பேரதிர்ச்சியாக இருந்தது. இவ்வாறு நடந்து கொண்டதற்கு விளக்கம் தரும்வகையில் கடிதம் தருமாறு கல்லூரி நிர்வாகம் அவர்கள் இருவருக்கும் உத்தரவிட்டது.

கல்கத்தாவின் பிரதம பேராயர் டியால்ட்டிக்கும் தகவல் தெரிவிக்கப்பட்டது. (மைக்கேலுக்கு ஞானஸ்நானம் செய்து வைத்தவர் அவர்தான்) இவர்கள் இருவர் மீதும் எப்போதும் ஒரு கண் வைத்திருக்குமாறு அவர் ஆலோசனை வழங்கினார். இறுதியில் இருவரும் எச்சரிக்கப்பட்டு, மிக மிக அவசியமாக இருந்தாலன்றி, எந்தவொரு ரோமன் கத்தோலிக்க ஆயரிடம் செல்ல வேண்டாம் என்றும் அறிவுறுத்தப்பட்டனர்.

இந்தச் சம்பவம் கல்லூரியில் இருந்தவர்களின் நினைவிலிருந்து மறையவே சில மாதங்கள் ஆயின. கல்லூரி நிர்வாகம் மட்டுமல்ல; அன்றைய கல்கத்தாவில் இருந்த ஆங்கிலிகள் தேவாலய உறுப்பினர்களும் இந்தச் சம்பவத்தை மிகத் தீவிரமான ஒரு தவறாகக் கருதினார்கள் என்பதை அக்கல்லூரிப் பேராசிரியர் ஸ்டீட் எழுதியிருந்த கடிதத்தின்

தோரணையில் இருந்து அறிய முடிகிறது.

1847இல் கல்லூரிப்படிப்பைமுடித்துக்கொண்டுமதராஸ் நகருக்குத் திரும்பிய எக்ஸ்பர்ட் கென்னெட், நற்செய்தியைப் பரப்புவதற்கான கழகத்தில் (எஸ்பிசி) இணைந்தார். 1848இல் மதப் பிரச்சாரகர் பணிக்கு அவசியமான தமிழ் மொழிப் புலமைக்கான இரண்டு தேர்வுகளிலும் அவர் தேர்ச்சி பெற்றார். அதே ஆண்டு ஜனவரியில் மதராஸ் வந்து சேர்ந்த நண்பன் மைக்கேலுக்கு தன் தந்தை மூலமாக வேலைக்கும் ஏற்பாடு செய்தார்.

1849ஆம் ஆண்டில் திருநெல்வேலி மாவட்டத்தின் முதலூர் என்ற பகுதிக்கான பிரச்சாரகராக அவர் நியமனம் பெற்றார். 'திராவிட மொழிகளின் ஒப்பிலக்கணம்' என்ற மகத்தான ஆய்வு நூலை பின்னாளில் எழுதிய டாக்டர் ராபர்ட் கால்டுவெல்தான் அந்த நேரத்தில் திருநெல்வேலி மறைமாவட்டத்தின் பொறுப்பாளராக இடையன்குடியிலிருந்து செயல்பட்டு வந்தார் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

1849 அக்டோபரில் எக்ஸ்பர்ட் கென்னெட் 'நர்மதா நதிக்குத் தெற்கே வசிக்கும் கோண்ட இனத்தவர் பேசும் மொழி குறித்த ஒரு பார்வை' என்ற ஒரு கட்டுரையை சென்னை இலக்கிய கழகத்திற்கு அனுப்பிவைத்தார். அருட்திரு வில்லியம் டெய்லர் அவர்களின் அறிமுகத்துடன் இக்கட்டுரை 1850ஆம் ஆண்டில் வெளியானது.

தொடர்ந்து 1851 பிப்ரவரி 2 அன்று பேராயர் டியால்டரி (முன்பு கல்கத்தாவில் பிரதம பேராயராக இருந்தவர்) பாளையங்கோட்டையில் நடைபெற்ற ஒரு நிகழ்வில் கென்னெட்-ஐ உதவி குரு (டீக்கான்) பதவிக்கு நியமித்தார். இதன்வழி, கென்னெட் முதலூரின் துணை மிஷினரி ஆனார். அதே ஆண்டு ஜூலை மாதம் போபே ரோடஜர்ஸ் என்ற பெண்ணை, கென்னெட் திருமணம் செய்து கொண்டார். 1853ஆம் ஆண்டு ஜூலை 25 அன்று குற்றாலத்தில் நடைபெற்ற ஒரு நிகழ்வில் பேராயர் டியால்டரி அவரை குரு பதவிக்கு நியமித்தார். இதன்வழி முதலூரின் பொறுப்பு மிஷினரியாக கென்னெட் ஆனார்.

1855ஆம் ஆண்டு உடல்நலக் குறைவினால் பேராயர் ராபர்ட் கால்டுவெல் விடுப்பு எடுத்துக் கொண்டு இங்கிலாந்து சென்றபோது, திருநெல்வேலி மறைமாவட்டப் பொறுப்புகளை கென்னெட் கவனித்து வந்தார். பின்னர் அவர் பேராயர் கால்டுவெல் திருநெல்வேலி திரும்பியதும் 1857முதல் 1865 வரை அந்த மறைமாவட்டத்திலிருந்து கிறிஸ்தியன்நகரத்தின் பொறுப்பு மிஷினரியாக செயல்பட்டு வந்தார்.

1860 மார்ச் முதல் 1861 ஜூலை வரை கென்னெட் தன் மனைவியுடன் இங்கிலாந்துக்குப் பயணம் சென்று வந்தார். 1865ஆம் ஆண்டில் மனைவியின் உடல்நிலை காரணமாக, அவர் தன் இறைபணியை நிறுத்திவிட்டு, மதராஸ் திரும்ப வேண்டியிருந்தது. சுமார் இரண்டு ஆண்டுகள் மிஷினரி பணிகளில் அவர் ஈடுபட இயலாமல் போனது. எனினும் இறையியலில் அவருக்கிருந்த ஆழ்ந்த ஞானத்தை பயன்படுத்திக்

கொண்டேயாகவேண்டும் என்ற அன்றைய பேராயர் பிரெடரிக் கெல் அவர்களின் வற்புறுத்தலுக்கிணங்க, கிறித்துவின் செய்தியைப் பரப்புவதற்கான கழகத்தின் (எஸ்பிசி) செயலாளராக 1868ஆம் ஆண்டு கென்னெட் நியமிக்கப்பட்டார்.

அதேநேரத்தில் நேரடி இறைபணியில் ஈடுபட வேண்டும் என்ற அவரின் விருப்பத்திற்கு இணங்க, எழும்பூரில் இருந்த புனித ஜான் தேவாலயத்தின் பொறுப்பாளராகவும் கென்னெட் நியமிக்கப்பட்டார். இந்தப் பணியில் அவர் இறக்கும்வரை ஈடுபட்டு வந்தார். 1884 நவம்பரில் அவர் மறைந்தபிறகு, இந்த தேவாலயத்தின் உறுப்பினர்கள் அவரது நினைவைப் போற்றும் வகையில் ஒரு நினைவுக் கல்வெட்டினை நிறுவியதோடு, பலிபீடத்திற்குப் பின்புறமுள்ள சித்திர வேலைப்பாடுடைய கண்ணாடியிலும் அவரது பெயரைப் பொறித்து வைத்தனர். மேலும் இந்தத் தேவாலயத்திற்கு அருகில் இருக்கும் சிறியதொரு சாலைக்கு அவர் நினைவைப் போற்றும் வகையில் கென்னெட் சந்து என்று பெயரிடப்பட்டுள்ளது. இவை இன்றும் அவரது புகழையும் சேவையையும் பறைசாற்றி வருகின்றன.

எஸ்பிசிகேயின் செயலாளராக அவர் பத்தாண்டுகள் பணியாற்றிய காலத்தில் இறைசெய்திகளை தாங்கிய ஏராளமான பிரசுரங்களையும் தமிழில் வெளியிட்டார். இக்காலப்பகுதியில் டாக்டர் பவரின் மொழிபெயர்ப்பில் பரிசுத்த வேதாகமம் தமிழில் வெளியானது குறிப்பிடத்தக்கது. இத்தருணத்தில் அவர் சென்னை பல்கலைக்கழகத்தின் ஃபெலோ ஆகவும் திகழ்ந்தார்.

1872ஆம் ஆண்டில் சல்லிவன் தோட்டத்தில் அருட்திரு ஏ. ஆர். சைமண்ட்ஸ் முதல்வராக செயல்பட்டு வந்த இறையியல் கல்லூரியில், எக்ஸ்பர்ட் கென்னெட் இறையியல் துறையின் ஆசிரியராக நியமிக்கப்பட்டார். 1875ஆம் ஆண்டு சுமார் எட்டுமாத காலம் கென்னெட் இங்கிலாந்திற்குச் சென்றிருந்த நேரத்தில், எஸ்பிசி அமைப்பின் அப்போதைய செயலாளர் புல்லாக், பின்னாளைய செயலாளர் டக்கர் ஆகியோரை சந்தித்து விவாதித்தார் என்றும் தெரியவருகிறது. இத்தருணத்தில்தான், அவர் கேம்பிரிட்ஜ் பல்கலைக்கழக நுழைவுத் தேர்வுக்கான முன் தயாரிப்புகளை செய்திருக்க வேண்டும். இந்த நேரத்தில், லண்டன் நாளிதழ்கள் அவரை ஒரு திராவிட அறிஞர் என்று அறிமுகம் செய்திருந்தன. இந்தப் பின்னணியை மேலும் ஆழமாக ஆய்வு செய்ய வேண்டியுள்ளது.

அருட்திரு சைமண்ட்ஸ் அவர்கள் 1878இல் ஓய்வு பெற்றபோது, கென்னெட் இறையியல் கல்லூரியின் முதல்வரானார். அதுவரை இக்கல்லூரி மாணவர்கள் சென்னை பல்கலைக் கழகத் தகுதித் தேர்வினை எழுதி வந்தனர். கென்னெட் அதை நிறுத்திவிட்டு, கேம்பிரிட்ஜ் பல்கலைக்கழகத்திற்கான நுழைவுத் தேர்விற்குப் போட்டியிடும் வகையில் தன் மாணவர்களை தயார் செய்யத் தொடங்கினார்.

கேம்பிரிட்ஜ் நுழைவுத் தேர்வுக் குழுவிற்குத் தலைமை வகித்த அருட்திரு ஏ. வெஸ்ட்காட், (இவர் பின்னாளில் எஸ்பிசி இறையியல் கல்லூரியின் முதல்வராக 1887 ஆம் ஆண்டிலிருந்து பணியாற்றினார்) கென்னெட் அனுப்பிவைத்த

இறையியல் கல்லூரி மாணவர்களின் தனித்துவமான தகுதி பற்றிக் குறிப்பிட்டு, இந்தப் பெருமை அனைத்தும் முதல்வரான கென்னெட்டிற்கே சேர வேண்டும் என்று கூறியிருந்தார். இறையியல் படிப்பில் இந்திய மாணவர்களின் தரத்தைப் பெருமளவிற்கு உயர்த்திய பெருமை பெற்றவராக அவர் திகழ்ந்தார்.

கென்னெட்டிற்கு இறையியல் துறையில் இருந்த ஆழத்தின் காரணமாக, அவர் 'இந்தியாவின் பூசே' என்று அழைக்கப்பட்டார். (சர்ச் ஆஃப் இங்கிலாந்து அமைப்பில் கிறித்துவ போதனை குறித்த கேள்விகளை எழுப்பி இறையியல் துறையில் பெரும் விவாதங்களுக்கு வித்திட்ட 'ஆக்ஸ்போர்ட் இயக்கத்தின்' முன்னோடியாகத் திகழ்ந்தவர் எட்வர்ட் பாவரி பூசே ஆவார்).

இறையியல் தொடர்பான எந்தவொரு ஐயம் எழுந்தபோதும், 'கென்னெட்-ஐ கேளுங்கள்!' என்பதே அக்கால வழக்கமாக இருந்தது என்றும், அதுவரை தான் சேகரித்து வைத்திருந்த அறிவைக் கொண்டும், தன்னிடமிருந்த இறையியல் நூல்களின் துணை கொண்டும், இவ்வாறு எழும் ஐயங்களைத் தீர்க்கும் திறன் மிக்கவராக அவர் திகழ்ந்தார் என்றும் பல்வேறு நூல்களில் சுட்டிக் காட்டப்பட்டுள்ளது.

கிறித்துவ இறையியலில் மட்டுமின்றி, சைவ, வைணவ நூல்களிலும், இந்து மதம் குறித்த விஷயங்களிலும் ஆழ்ந்த புலமை பெற்றவராகவும் கென்னெட் திகழ்ந்தார். குறிப்பாக, தமிழ்நாட்டில் அன்று பரவலாக நிலவி வந்த சைவ சித்தாந்த நெறி என்பது இந்து (அத்வைத-வேத) மதத்திலிருந்து வேறுபட்டதாக, தனக்கென தனிச்சிறப்புகளைக் கொண்டதாகத் திகழ்கிறது என்பதை அவர் உறுதியோடு வெளிப்படுத்தினார்.

அதைப் போன்றே வைணவ சமயத்தில் நிலவும் வடகலை-தென்கலை பிரிவுகளின் மோதல்கள் பற்றியும் அவர் எழுதியுள்ளார். பெங்களூரில் இருந்து இந்து மதம் குறித்து லத்தீன் மொழியில் வெளியான ஒரு நூலுக்கு அவர் செய்த அறிமுகத்தின் மூலம், இந்து மதம் பற்றி அவருக்கிருந்த பரந்த அறிவை நம்மால் புரிந்துகொள்ள முடிந்தது.

1832ஆம் ஆண்டில் முடக்குவாதத்தால் பாதிக்கப்பட்ட அருட்திரு கென்னெட், மூன்று மாதங்களுக்குள்ளாகவே அதிலிருந்து மீண்டெழுந்தார். 1870களிலிருந்தே அன்றைய மதராஸ் நகரிலிருந்த ஆயர்களின் மாதாந்திரக் கூட்டங்களில் பங்கேற்று அவர் ஆற்றிய உரைகளும், எழுப்பிய கேள்விகளும் தனித்துவமானவை; புதியதொரு வெளிச்சத்திற்கு வழிகாட்டுவையாக அவை இருந்தன என்று கால்டுவெல், ஜி.யூ. போப் போன்றோர் தங்களது இரங்கற் செய்தியில் குறிப்பிட்டிருந்தனர்.

1834 நவம்பரில் மதராஸ் நகரம் பெருமழையில் உருவான வெள்ளத்தால் பாதிக்கப்பட்டபோது, அவரது குடியிருப்பின் முன்னால் இருந்த தோட்டம் பெரிதும் சேதமுற்றது. அந்த அழிவுகளைப் பார்வையிட்டு வந்ததுமே, அவருடைய உடல்நலம் குன்றத் தொடங்கியது. மருத்துவர்கள் வெயிலால்

ஏற்பட்ட பாதிப்பாக இருக்கும்; விரைவில் தேறிவிடுவார் என்று நம்பிக்கை தெரிவித்தனர். எனினும், ஓரிரு நாட்களிலேயே அவரது உடல்நிலை மோசமாகத் தொடங்கியது. 'எனது வேளை வந்துவிட்டது!' என்றே அவர் குறிப்பிட்டார். நினைவு தப்புவதற்கு முன்பாக, மதராஸ் மறைமாவட்ட பிரதம பேராயர் (ஆர்ச் டீகான்) ஜே. எஃப். ப்ரெளன் அவருக்கு நற்கருணை வழங்கினார். பின்னர் நவம்பர் 28 அன்று அருட்திரு கென்னெட் தன் மூச்சை நிறுத்திக் கொண்டார். 11 அவரது இறுதி நிகழ்வுகளை பிரதம பேராயர் முன்னின்று நடத்தியுள்ளதையும் அறிய முடிகிறது.

மதராஸ் மறைமாவட்டம், அருட்திரு கென்னெட்டின் நினைவைப் போற்றும் வகையில், அவரது நூலகத்தை விலைக்கு வாங்கி, சல்லிவன் தோட்டத்தில் இருந்த இறையியல் கல்லூரியில் 'கென்னெட் நினைவு நூலகம்' ஒன்றை நிறுவி, பொதுமக்களின் பயன்பாட்டிற்குத் தந்தது. பேராயர் கால்டுவெல் போன்று புகழ்பெற்ற ஒரு போதகராக அவர் உருப்பெறவில்லை எனினும், மகத்தான இறையியல் அறிஞராக உருவெடுத்து, இந்த மண்ணின் மைந்தர்களை சிறந்த போதகர்களாக உருவாக்குவதிலும், அவர்கள் கிறித்துவின் போதனைகளை உரிய முறையில் உள்வாங்குவதற்குமான பணியை ஓர் ஆசிரியராக மிகச் சிறப்பாகச் செய்தார் என்றே கூற வேண்டும்.

அவரது மறைவு குறித்து, அன்றைய மதராஸ் மறைமாவட்ட பேராயர் அருட்திரு ப்ரெபரிக் கெல், எஸ்பிசிகேயின் செயலாளருக்கு எழுதிய கடிதத்தில், "என்னிடம் அன்போடு பழகி, எனக்கு வழிகாட்டி வந்தவரை நான் இழந்து நிற்கிறேன். இந்த மறைமாவட்டம் மிகவும் தனித்துவமான இரத்தினங்களில் ஒன்றை இழந்து நிற்கிறது. தெளிந்த அறிவும், பக்தியும், விசாலமான மனமும் கொண்ட ஒரு போதகராகவும் அவர் திகழ்ந்தார்.

"குறிப்பாக, இறையியல் கல்லூரிக்கு நேர்ந்துள்ள இந்த இழப்பை எளிதில் ஈடுசெய்துவிட முடியாது. அதற்குப் பல்லாண்டுகள் ஆகக் கூடும். இப்போது வெற்றிடமாகியுள்ள முதல்வரின் பதவிக்குத் தகுதியான ஒருவரை வழங்க வேண்டுமென்று நாம் கடவுளைப் பிரார்த்திப்போம். அத்தகையதொரு நபரைத் தேடித் தேர்ந்தெடுத்து அனுப்பிவைக்குமாறு எஸ்பிஜி தலைமையகச் செயலாளரை மனப்பூர்வமாக வேண்டிக் கொள்வோம்." என்று குறிப்பிட்டிருந்தார்.

கென்னெட்டின் மிக நெருங்கிய நண்பரும், புகழ்பெற்ற தமிழறிஞரும், தமிழின் உன்னதமான பல நூல்களை ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்த்தவருமான அருட்திரு ஜி. யூ. போப் அவர்கள் கென்னெட்டின் தனிச்சிறப்பை கீழ்க்கண்ட வார்த்தைகளில் வெளிப்படுத்தியிருந்தார்:

"கனிவும் எளிமையும் நிரம்பிய ஒருவராக அவர் இருந்தார். பலநேரங்களில் அவரை சந்திப்பவர்களுக்கு தயக்கம் உண்டாகும் அளவிற்கு அவரது எளிமை இருந்தது. (கல்கத்தா பிஷப் கல்லூரியின்) பேராசிரியரான ஸ்டீட் அவர்களிடமிருந்து கத்தோலிக்க சத்தியத்தின்மீது அவர் ஆழ்ந்த அன்பைப் பெற்றார்.

மேலும் ஆங்கிலம் அல்லாத இறையியலின் எவ்விதச் சாயமும் இன்றி, அனைத்துக் கத்தோலிக்கக் கோட்பாடுகளையும், மிக எளிமையாக அவர் உள்வாங்கிக் கொண்டிருந்தார். இது மிகவும் அரிதான ஒன்றேயாகும். உண்மையான சுவிசேஷம், பரந்த இதயம், நேர்மையான, மென்மையான மனசாட்சி ஆகியவற்றோடு புனித வேதாகமங்கள், முன்னோடி ஆயர்களின் கருத்துக்கள், எழுத்துக்கள் ஆகியவற்றிலும் பழைய ஆங்கிலிகள் இறையியலிலும் வலிமையானவராக அவர் திகழ்ந்தார். இருந்தபோதிலும், குறிப்பிடத்தக்க வகையில் நமது நவீன உருவாக்கங்களில் பெரும்பாலானவற்றைப் படித்து அவற்றை உரிய முறையில் மதிப்பீடும் செய்தார்.

“நான் இந்தியாவின் இருந்த கடைசி நாளன்று மாலையில் (இறையியல்) கல்லூரியின் தேவாலயத்தில் நாங்களிருவரும் மண்டியிட்டு, ஒருவர் மற்றவருக்காக கடவுளிடம் பிரார்த்தனை செய்தோம்; கடவுளின் விருப்பம் இருக்குமானால், கடவுளின் சபையில் நாங்கள் சந்தித்து எங்களின் பரஸ்பர பாராட்டுதல்களை பரிமாறிக் கொள்வோம் என்று நான் நம்புகிறேன்.”

திருநெல்வேலி மறைமாவட்டத்தில் கிறித்துவின் நற்செய்தியைப் பரப்ப தன் வாழ்நாளை அர்ப்பணித்தவரான அருட்திரு பேராயர் ராபர்ட் கால்டுவெல் 1849 முதல் 1865 வரை தன்னோடு இறைபணி ஆற்றிய கென்னெட்டின் மறைவு பற்றிக் குறிப்பிடுகையில், “இங்கிலாந்திலிருந்து நான் இந்தியாவின் மதராஸ் நகருக்கு வந்து சேர்ந்தபோது, டாக்டர் சார்லஸ் எக்பர்ட் கென்னெட் மதராஸ் நகரில் இருக்கவில்லை. எனினும், சில ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு திருநெல்வேலியில் முதன்முதலாக பிரச்சாரகராக அவர் பணியாற்றத் தொடங்கிய பிறகு, எங்களுக்குள் நெருக்கமான உறவு ஏற்பட்டது. நான் மதராஸ் நகருக்கு வந்து சேர்ந்த நேரத்தில் அவர் கல்கத்தா பிஷப் கல்லூரியில் ஒரு மாணவராக இருந்தார். அங்கிருந்த பேராசிரியர் ஸ்டீப்டின் கற்பித்தலையும் செல்வாக்கையும் அவர் உள்வாங்கிக் கொண்டார். கிறித்துவக் கோட்பாடுகள், உயர் தேவாலய நடைமுறைகள் ஆகியவற்றின்மீது அப்போது உருவான பிடிப்பினை அவர் இறுதி வரை நிலையாக வைத்துக் கொண்டிருந்தார். அவர் வாழ்ந்த ஒவ்வொரு ஆண்டிலும் அந்தப் பிடிப்பு மேலும் ஆழமானது; வலுவானது.

“டாக்டர் கென்னெட்டின் செயல்பாடு, டாக்டர் பவரின் செயல்பாடுகளிலிருந்து முற்றிலும் வேறுபட்டதாக இருப்பினும், அவர்கள் இருவருமே சமமான அளவில் அறிவுத் திறனைப் பெற்றவர்களாக, சமமான அளவில் மதிக்கத் தக்கவர்களாக இருந்தனர். அவரது வாழ்க்கையில் மிகவும் முக்கியமானதாக கருதத்தக்கது, எஸ்பிஜி இறையியல் கல்லூரியின் முதல்வர் பொறுப்பிலிருந்து அவர் மேற்கொண்ட பணி என்றே நான் கருதுகிறேன். தனிப்பட்ட வகையில் அவரது ஆழமான பக்தி, உண்மை என்று தான் நம்பியதை மிகுந்த அர்ப்பணிப்போடு முன்வைத்ததானது, அவரிடமிருந்து கருத்து மாறுபாடு கொண்டவர்களிடமிருந்து உண்மையான மதிப்பை அவருக்குப் பெற்றுத் தந்ததோடு, அவரது இறையியல் கருத்துகளோடு

உடன்பட்டவர்களின் கட்டுக்கடங்காத மதிப்பையும் நம்பிக்கையையும் பெற்றுத் தந்தது. இதன் விளைவாகவே, இந்தியா முழுவதற்கும் என்று சொல்லவில்லை என்றாலும் கூட, சற்றும் ஐயத்திற்கிடமில்லாத வகையில், மதராஸ் மறைமாவட்டத்தின் உயர் மட்டத் தலைவராக அவர் திகழ்ந்தார்.

“காண்டர்பரி ஆர்ச்சிஷப் டாக்டர் பவருக்கு இறையியலில் முனைவர் பட்டத்தை வழங்கிய பிறகு, அதே பட்டம் டாக்டர் கென்னெட்டிற்கும் வழங்கப்பட்டது. 1884ஆம் ஆண்டு இறுதியில் டாக்டர் கென்னெட் மதராஸ் நகரில் உயிர்நீத்தார். மகத்தான இந்த இரு மனிதர்களும் தாங்கள் சார்ந்த இறையியல் துறையில் வாரிசு எவரையும் விட்டுச் செல்லவில்லை என்பதை நினைக்கும்போதே நெஞ்சில் துயரம் சூழ்கிறது. இவ்விருவரும் அவரவர்களுக்கே உரிய வழியில் தனித்துவம் மிக்க இரத்தினங்களாக ஒளிர்ந்தார்கள்.”

டாக்டர் கென்னெட்டின் மறைவிற்குப் பிறகு தனித்து வாழ்ந்த அவரது மனைவி போபே கென்னெட் தன் 78வது வயதில் 1910ஆம் ஆண்டு மார்ச் 29 அன்று மதராஸ் நகரின் பெரம்பூரில் உயிர்நீத்தார். அவரது இறுதி பிரார்த்தனைகள் அருட்திரு கென்னெட் 16 ஆண்டுகள் இறைபணி செய்த எழும்பூர் புனித ஜான் தேவாலயத்தில் ஆயர் யேசுயான் முன்னிலையில் நடைபெற்றன.

இத்தகைய பெருமைமிக்கதொரு வாழ்க்கையை நடத்திய அருட்திரு கென்னெட்டின் உள்ளார்ந்த குணமாக விளங்கிய எளிமையும், அறவுணர்வும் நிச்சயமாக ரெபெக்காவையும் அவரது குழந்தைகளையும் நீர்க்கதியாக விட்டுவிட அனுமதித்திருக்காது. இறைபணியின் காரணமாக தொலைதூரத்தில் இருந்தபோதிலும், தன் சகோதரிகள், உறவினர்கள் மூலமும், இதர கிறித்துவ அமைப்புகள் மூலமும் அக்குடும்பத்திற்கு தேவையான உதவியை செய்திருக்கவே வாய்ப்புண்டு.

1865ஆம் ஆண்டு அருட்திரு கென்னெட் (முனைவியின் உடல்நலம் கருதி) மதராஸ் நகருக்குத் திரும்பி வந்த தருணத்தில், ரெபெக்காவின் மூத்த மகளுக்கு 16 வயதும், இளைய மகளுக்கு 14 வயதும், ஒரே மகனுக்கு 13 வயதும் ஆகியிருந்திருக்கும். அவரது ஆசிரியராகவும், மதராஸ் மறைமாவட்டக் கவுன்சிலின் செயலாளராகவும் இருந்த அருட்திரு ஏ.ஆர். சைமண்டஸ் மூலம் அவர்களது கல்விக்கும் அவர் ஏற்பாடு செய்திருக்கக் கூடும். 1865ஆம் ஆண்டில் இருந்து 1884ஆம் ஆண்டில் மறையும்வரை மதராஸ் நகர கிறித்துவ அமைப்பின் உயர் பொறுப்புகளை அவர் வகித்துவந்த நிலையில், இந்தக் குடும்பத்தின் மீது அவரது நேரடியான தலையீடு இருந்திருக்க நிச்சயமாக வாய்ப்புண்டு.

1849ஆம் ஆண்டு மைக்கேலின் முதல் (பெண்) குழந்தையின் ஞானஸ்நானத்தின்போது சாட்சிகளில் ஒருவராக கையெழுத்து இட்டிருந்தவர் கென்னெட்டின் ஒரு சகோதரி என்பது மட்டுமல்ல; அவரது பெயரில் ஒரு பகுதியை (ப்ளாங்க்கே) மைக்கேல் தன் பெண்ணுக்குச் சூட்டியிருந்தார். மேலும், மற்றொரு சாட்சியும் மைக்கேலின் நண்பரும் சக

ஆசிரியருமான ரிச்சர்ட் சி. நெய்லர், எக்பெர்ட் கென்னெட்டிந்நார் என்று எழுதியே கையெழுத்திட்டிருந்தார்.

அதைப்போலவே, மைக்கேலின் இரண்டாவது பெண் குழந்தையின் ஞானஸ்நானம் 1851 ஆகஸ்ட்டில் நடைபெற்றபோது, கென்னெட்டின் மனைவியான போபே (அவருக்கு 1851 ஜூலையில் தான் கென்னெட்டுடன் திருமணம் ஆகியிருந்தது) ஒரு சாட்சியாக போபே கென்னெட் என்று கையெழுத்திட்டிருந்தார். இம்முறையும் மைக்கேல் தன் குழந்தையின் பெயரில் ஒரு பகுதியாக போபேயின் பெயரை சேர்த்துக் கொண்டிருந்தார்.

இந்தத் தகவல்கள் அனைத்துமே கென்னெட் திருநெல்வேலியில் பணிபுரியச் சென்றுவிட்ட போதிலும், மைக்கேலின் குடும்பத்தோடு நெருங்கிய தொடர்பு வைத்திருந்ததையும், அவரது மற்ற குடும்ப உறுப்பினர்களும் இந்த உறவைப் பின்பற்றி வந்ததையும் மிகத் தெளிவாக வெளிப்படுத்துகின்றன. எனவே, 1856இல் மைக்கேல் தன் குடும்பத்தை கைவிட்டு விட்டுச் சென்றபிறகு, இந்த உதவிக்கரம் மேலும் அதிகமாகவே நீண்டிருக்கும் என்பதில் ஐயமில்லை.

அதுமட்டுமின்றி, மைக்கேலின் குடும்பத்திற்கு யார் உதவியிருப்பார்கள் என்ற கேள்வியோடு, அவரது கல்லூரித் தோழரான எக்பெர்ட் கென்னெட் பற்றி அறிந்துகொள்ள நான் மேற்கொண்ட முயற்சிகள், என்னை புதியதோர் உலகிற்குக் கொண்டு சென்றன. அந்த உலகில், கென்னெட்டின் பன்முகத் திறமையுடன் கூடிய செயல்பாடுகள், கிறித்துவ இறையியலில், இந்தியாவிலேயே அவருக்கு ஒப்பாரும் மிக்காரும் இல்லை என்ற அளவில் அவர் தொடர் உச்சம் ஆகியவற்றை அறிந்து கொண்டேன். இவை அனைத்துமே, கென்னெட்டின் சாதனைகள், மைக்கேலின் இலக்கிய சாதனைகளை விட எவ்வகையிலும் குறைந்தவை அல்ல என்பதைத் தெளிவாக நிரூபித்தன.

டாக்டர் பவர், டாக்டர் கென்னெட் ஆகியோரின் செயல்பாடுகள் குறித்து எழுதும்போது, “இருவருமே அவரவர் தேர்ந்தெடுத்த வழிகளில் தனித்துவம் மிக்க இரத்தினங்களாக ஒளிர்ந்தார்கள்” என்று பேராயர் ராபர்ட் கால்டுவெல் குறிப்பிட்ட அதே வார்த்தைகளைத்தான் மைக்கேலுக்கும் கென்னெட்டிற்கும் நாம் இங்கு பயன்படுத்த முடியும். இருவருமே தங்கள் தடங்களை வரலாற்றில் ஆழமாகப் பதிந்துவிட்டுச் சென்றுள்ளனர் என்பதே உண்மையாகும்.

இக்கட்டுரையைப் படிக்கும் வாசகர்களுக்கு ஒரு வேண்டுகோள்: மைக்கேல் மதுகூதன் தத்தின் எட்டாண்டு கால மதராஸ் வாழ்க்கை பற்றியோ அல்லது எக்பெர்ட் கென்னெட் பற்றியோ, இந்தக் கட்டுரையில் தென்படாத, எனினும் நீங்கள் அறிந்த, தகவல் ஏதும் இருக்குமெனில், அவற்றை எனக்கு அனுப்பித் தந்தால் மிகுந்த நன்றி உடையவன் ஆவேன்.

இதுவரை கவனத்திற்கு வந்த, கென்னெட் எழுதிய முக்கிய நூல்களும் பிரசுரங்களும்:

Observations on the Language of the Gonds, South of the

Nerbudda (MJLS 16:1, 1850, pp. 33-42): An early linguistic study on a central Indian tribal language.

The Claims of the Roman See to Supremacy: Disproved by an Examination of the Testimony of Catholic Antiquity (1869, 190 pages): A critique challenging Roman Catholic papal authority based on historical Catholic sources.

S. Thomas, The Apostle of India: An Enquiry into the Evidence for His Mission to This Country (Madras, 1877, 32 pages): Examines historical evidence for St. Thomas's apostolic mission in India.

Notes on Early Printed Tamil Books (IA 2, 1873, p. 180f.): Short articles on Tamil printing history, plus other contributions on Saiva Siddhanta, on Vaishnava Sects such as Vadakalai - Thenkalai.

A Few Remarks On Bishop Meurin's Reply To The Message Of The Church Of England Bishops Assembled In Conference At Calcutta: Rev. Ch. Egbert Kennet, D.D. SPCK, Madras, 1883

Epitome of Church History during the First Three Centuries, Rev. C. E. Kennet. (S.P.C.K.)

Seal of the Lord, by the Rev. Dr. Kennett. (S.P.C.K. 1884.)

கட்டுரை ஆசிரியர் பற்றி:

வீ.பா. கணேசன் 1978ஆம் ஆண்டிலிருந்து மொழிபெயர்ப்புப் பணிகளில் ஈடுபட்டு வருபவர். சென்னை அகில இந்திய வானொலி, மேற்கு வங்க அரசின் செய்தி மற்றும் கலாச்சாரத் துறை, தீ இந்தி (ஆங்கிலம்) நாளிதழின் இணையதளப் பிரிவு ஆகியவற்றில் பல்வேறு பொறுப்புகளில் செயல்பட்டவர்.

அவரது மொழிபெயர்ப்புகளில், ஃபிடல் காஸ்த்ரோவின் வரலாறு என்னை விடுதலை செய்யும், எட்கர் ஸ்நோவின் சீன வானில் சிவப்பு நட்சத்திரம் (கி.ப. அரவிந்தன் நினைவு விருதுக்கான போட்டியில் 2001 முதல் 2020 வரையிலான மொழிபெயர்ப்பு நூல்களில் முதல் பரிசு பெற்றது), சுகுமால் சென்னின் இந்திய தொழிற்சங்க வரலாறு மற்றும் சத்யஜித் ரே எழுதிய சிறுவர்களுக்கான 35 ஃபெலுடா கதைகளில் 20 கதைகள் ஆகியவற்றைக் குறிப்பிடலாம்.

அவரது சொந்த நூல்களில், சத்யஜித் ரே -வாழ்வும் வழியும், தாகூர்- வாங்கத்து மீகாமனின் வாழ்க்கைச் சித்திரம், பன்முகப் பார்வையில் தாகூர் ஆகியவற்றைக் குறிப்பிடலாம்.

மைக்கேல் மதுகூதன் தத்தின் எட்டாண்டுக்கால மதராஸ் வாழ்க்கையை உள்ளடக்கிய வாழ்க்கை வரலாற்றை, ஆங்கிலத்திலும் தமிழிலும் எழுதும் நோக்குடன் மைக்கேல் தொடர்பான தகவல்களை தற்போது திரட்டி வரும் பணியில் ஈடுபட்டுள்ளார்.

தொடர்புக்கு: vbgesan@gmail.com

கிறிஸ்தவ வரலாற்று சங்கம் சிறப்பு சந்திப்பு

கிறிஸ்தவ வரலாற்று சங்கத்தின் சார்பில் கடந்த நாட்களில் வரலாற்று ஆய்வு சுற்றுப்பயணமாக சென்னை சென்றிருந்தோம். அங்கு கிறிஸ்தவ வரலாற்று ஆவணங்களை நேரில் பார்வையிட்டோம்.

இந்த பயணத்தின் முக்கிய நிகழ்வாக, சென்னையின் புதிய பேராயர் Rt. Rev. A. Paul Francis Ravichandran அவர்களையும், அருள்திரு இந்திரா பால் பேராயர் அம்மா அவர்களையும், திருமண்டலத்தின் உப தலைவர் அருள்திரு சி. ஜெயசீலன் ஞானதீகம் அவர்களையும் மரியாதையுடன் சந்தித்து உரையாடும் வாய்ப்பைப் பெற்றோம். இந்த சந்திப்பின் போது, எங்கள் கிறிஸ்தவ வரலாற்று சங்கம் செய்து வரும் பணிகளைப் பற்றி விரிவாக பகிர்ந்துகொண்டோம்.

1. வரலாற்று மறு பதிப்பு நூல்கள்
2. வரலாற்று சுவடுகள் மாத ஆய்வு வெளியீடுகள்
3. உருவாக்கக் கொண்டிருக்கும் கிறிஸ்தவ வரலாற்று நூலகம் & அருங்காட்சியகம் பணிகள்

மேலும், மறுபதிப்பு நூல்களில் சிலவற்றை நினைவாக பேராயர் அவர்களுக்கு வழங்கும் வாய்ப்பு கிடைத்தது. குறிப்பாக பேராசிரியர் தே. அ. கிறிஸ்து தாஸ் அவர்கள் எழுதிய முதலூர், சாயர்புரம், நாசரேத், சாத்தான்குளம் போன்ற தொகுப்புகளை வழங்கினோம்.

இந்த பயணத்தில் பங்குபெற்று ஆதரவளித்த கிறிஸ்தவ வரலாற்றுச் சங்கம் சென்னை பொறுப்பாளர் & வரலாற்று ஆய்வாளர் திரு நீல் ஜெயகரன் சங்க உறுப்பினர் திரு மனோகர் ஜெயராஜ் அண்ணன் அவர்களுக்கும் நன்றியை தெரிவித்துக் கொள்கிறோம்.

கிறிஸ்தவ வரலாற்றுச் சங்கத்தின் சார்பில் பேராயர் ஜயா அவர்களுக்கும், அம்மா அவர்களுக்கும், உப தலைவர் ஜயா அவர்களுக்கும் இதயம் கனிந்த நன்றி மற்றும் வாழ்த்துக்கள். அவர்களின் ஆசீர்வாதம் எங்கள் வரலாற்றுப் பணிகளை மேலும் முன்னேற்றும் என்று நம்புகிறோம்.

'தீசை தெரியாமல் தீசைக்காதிருக்க திருச்சபை வரலாறு தெரிய வேண்டும்!'

சென்னை கிறிஸ்தவ வரலாற்று சுற்றுப்பயணத்தில்

கடந்த நாட்களில் கிறிஸ்தவ வரலாற்று சுற்றுப்பயணத்தின் ஒரு பகுதியாக சென்னைக்கு சென்றிருந்த போது, வரலாற்று ஆய்வு பற்றி ஆழமான ஆர்வம் கொண்ட அன்பு அண்ணன், தொழில்முனைவோர் மேம்பாடு மற்றும் புத்தாக்க நிறுவனம் (EDII), சென்னை – உதவி இயக்குநர் மற்றும் நிர்வாக அலுவலர் திரு. S. பிரேம்குமார் சாமுவேல் அவர்களை நேரில் சந்திக்கும் சிறப்பான வாய்ப்பு கிடைத்தது.

உரையாடலின் போது கிறிஸ்தவ வரலாற்று பாதுகாப்பு, இளைஞர்களின் வரலாற்று விழிப்புணர்வு, மற்றும் எதிர்கால திட்டங்கள் குறித்து பயனுள்ள கருத்துகள் பகிரப்பட்டன. அவருடைய அன்பான வரவேற்புக்கும், மகிழ்ச்சியான வழிகாட்டலுக்கும் மனமார்ந்த நன்றிகள்.

கிறிஸ்தவ வரலாற்றுச் சங்கத்தின் சார்பில் திரு. S. பிரேம்குமார் சாமுவேல் அண்ணன் அவர்களுக்கு எங்களின் அன்பும் நன்றியும் தெரிவித்துக் கொள்கிறோம்.

மெட்ராஸ் திருமண்டல ஆவண காப்பகத்தின் கார்பாஸார் மாட்டின் அவர்களை சந்தித்து நமது மாத இதழை அறிமுகப்படுத்திய வொழுது.

ஓடிப் போனவன்-15

முனைவர். ஜான்சி பால்ராஜ்
நாவலாசிரியர்

தா வீது தனது சகோதரியின் வீட்டில் தொடர்ந்து மூன்று மாதங்கள் தங்கியிருந்தான். அவ்வூர் மக்கள் அவனை தங்கள் வீட்டில் ஒருவனாகவே ஏற்று நேசித்தனர். பெற்றோரை இழந்துவிட்ட துயரத்தை அதன்பிறகு அவன் உணரவில்லை. எல்லோர் வீட்டிலும் செல்லப் பிள்ளையாகத் தெரிந்தான். எங்கும் முத்து முத்து என்ற அன்பின் அழைப்பு கேட்டுக் கொண்டே இருந்தது.

எப்போதும் அவன் இருந்த இடத்தில் சிறுவர்கள் முதல் வயது முதிர்ந்தவர்கள் என்று சிறு கூட்டம் இருந்து கொண்டே இருந்தது. அவர்கள் அவன் கூறிய ஏசுவைப்பற்றி தெரிந்து கொள்ளவே அதிக ஆர்வம் காட்டினர். அவர்களுக்கு அவனது இந்த மாற்றம், புதிய பிறப்பெடுத்து வந்ததைப் போன்றே தோன்றியது. அவனை அவ்வாறு மாற்றிய ஒரு தெய்வம் உண்மையிலேயே பெரியதாகத்தான் இருக்கும் என்ற நம்பிக்கையை ஏற்படுத்தியது. எனவே அவன் இயேசு தெய்வத்தைப் பற்றி கூறிய அத்தனையும் அவர்களது மனத்தில் ஆழப்பதிந்தது.

தாவீது, அதைப் பற்றி பேசும் போதெல்லாம், 'தெய்வம் நம்மை நிம்மதியாகவும், நோய் நொடி இல்லாமல் சந்தோசமாக வாழவும் தான் படைத்திருக்கிறது. நம்மை நேசிக்கின்றது' என்பான். அன்பிற்காகவும் ஆறுதலுக்காகவும் ஏங்கிய மனங்கள் இந்த வார்த்தைகளால் ஈர்க்கப்பட்டன.

வேலைக்குச் செல்லாமல் சோம்பலாக இருந்தவர்களையும், குடி போதைக்கு அடிமையாகி கிடந்தவர்களையும் வீடு வீடாகச் சென்று அன்பாக பேசி அவர்களுக்கு அறிவுறுத்தினான். 'இயேசு உனக்கு இந்த கெட்ட பழக்கத்திலிருந்து விடுதலைத்தருவார்' என்று கூறி ஜெபம் செய்து அதிலிருந்து விடுபட ஆலோசனைகள் வழங்கினான். அவன்

சொன்ன அனைத்தும் ஒரு தேவதூதன் நேரில் வந்து பேசுவதைப் போல அவர்கள் உணர்ந்தனர். அவன் தங்களது நலன் கருதியே கூறுவதாக முழுமையாக நம்பினார். அவன் வேத புத்தகத்தில் உள்ள வசனங்களையும் சம்பவங்களையும் கதை போன்று எடுத்துக் கூறினான்.

அவர்களுக்கு அவன் அவர்களது புரிந்து கொள்ளும் திறனுக்கு ஏற்றவிதத்தில் அவர்களது பேச்சு வழக்கில் எளிமையாகப் பேசினான். அவனது பேச்சிலிருந்த தாழ்மையும், அன்பும் அவனை அவர்களின் மனத்தோடு இணைந்திருந்தது. தான் அவர்களிடமிருந்து வேறுபட்டவனாக தெரிந்துவிடக் கூடாதென்பதில் தெளிவாக இருந்தான். பகல் நேரங்களில் அவர்களோடு அவன் வயல்களுக்கும் சென்றான். ஓடைகளில் நண்பர்களாக இணைந்து மீன் பிடித்தனர்.

மாலையில் ஊரைச் சுற்றியிருந்த தோட்டங்களுக்கெல்லாம் சென்று சிறுவனாக இருந்தபோது அவர்கள் விரும்பி விளையாடிய எல்லா விளையாட்டுகளையும் விளையாடினர். அவனது வருகை அவர்களுக்கு இனம் புரியாத மகிழ்ச்சியை ஏற்படுத்தியிருந்தது.

அவனுக்கு மிகவும் பிடித்த விளையாட்டு சிலம்பாட்டம். சிறுவயதிலேயே அதை முறையாக கற்க விரும்பினான். ஆனால் வீட்டுச் சூழலால் கற்க இயலவில்லை. விஜயராம்புரத்திற்கு அருகில் இருந்த சித்தூரில் சிலம்பாட்டத்தைப் பழக்குவிக்கும் சூலாயுதம் என்ற அண்ணாவிடம் சுற்று வட்டாரங்களில் இருந்து நூற்றுக் கணக்கில் சிறுவர்களும், வாலிபர்களும் சிலம்பாட்டம் கற்றனர். அதில் எப்படியாவது இணையவேண்டும் என்று அவன் ஏங்கியதும், இயலாமல் அழுததும் உண்டு. இந்த நினைவுகளெல்லாம் அவனது கண்களில் காட்சிகளாய் வந்தும் போயுமாக இருந்தது.

அப்போது விஜயராமபுரத்தில் இருந்தும் அரி. சுப்பன் என்ற இரண்டுபேர் அந்தப் பயிற்சியில் சேர்ந்து கற்றனர். அவர்கள் இருவரும் தாங்கள் கற்ற சிலம்பாட்டத்தை ஊரில் பயின்று பார்ப்பர். அதை வேடிக்கைப் பார்ப்பதற்காக அவர்களைச் சுற்றி சிறுவர்கள் ஒரு படையாய் கூடவே சுற்றித் திரிந்தனர். அவர்கள் இருவரும் கம்பு சுழற்றுவதைச் சுற்றி அமர்ந்து பார்த்து மகிழ்வர் சிறுவர்கள். இது பெரும்பாலும் மாலையில் குளத்தங்கரையில் வைத்து நடைபெறும்.

அச்சிறுவர்களின் படைத் தலைவனாக முத்துவும் அவனது நண்பர்கள் மாரி, இசக்கியப்பன், நல்லக்கண்ணு, மூக்கன் என்ற இவர்களெல்லோரும் வீடு வீடாகச் சென்று சிறுவர்களை அழைத்துவந்து வரிசையாக அமர வைப்பதும், இரசிப்பதுமாக ஒரே மகிழ்ச்சியுமாக இருக்கும். அதைப் பார்த்துப் பழகி, அவர்களைவிட நன்றாக கம்பு சுத்துவதாக பெயரெடுத்தவர்களுள் முத்துவும் ஒருவன். அது அவனுக்கு மறக்க இயலாத அனுபவமாக இருந்தது. இப்போது நிறைய சிறுவர்கள் மிகவும் அழகாக கம்பு சுற்றுவதை ஆவலோடு பார்த்து இரசித்தான் .

மாரி அவனிடம் தனது கம்பை நீட்டி முத்துவை ஆட அழைத்தான். புன்முறுவலோடு அதை வாங்கி சுழற்றிப் பார்த்தான். முதலில் ஓரிருமுறை தயங்கிய கம்பு, பின் அவனது சுழற்சிக்கு ஈடுகொடுத்து சுழல ஆரம்பித்தது. அவனோடு சிலம்பமாடும் நண்பர்கள், 'ஏலேய் முத்து நீ தஞ்சாவூர்லேயும் செலம் பாட்டம் ஆடினியால. . . ? நல்லா ஆடுதியே இன்னும்' என்றனர்.

'இல்லை.. என் மனம் எப்போதும் உங்களோடு விளையாடின நினைவுகளுடனே தான் இருந்துச்சி. எல்லாத்தையும் நெனைச்சுக்கிடுவேன். அது எப்படி மறக்கும்?' என்றான்.

'செலம்பாட்ட தாத்தா எப்படி செத்தாவ.? ரொம்ப கஸ்டமா இருக்கு. இனி நமக்கு யாரு சொல்லி தருவா. நாம ஆடதுல்லாம் ரொம்ப கொஞ்சம் தான். இன்னும் ரொம்ப தெரியனும். எனக்கு முழுசாக தெரிய ஆசையா இருக்குல ' என்றான்.

'முத்து, கவலைய உடல. செலம்பு தாத்தா மொவன் சோமாங்கி நல்லா ஆடுவான். நீ போனபெறவு அவங்கிட்டதான் கொஞ்சம் நாங்களும் தெருஞ்சோம். நீ கேட்டால் அவன் சொல்லித் தருவான்' என்றான் மாரி. எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக அவர்கள் அவன் சொன்ன இயேசு சாமியைப் பற்றி அறிவதில் அதிக ஆர்வம் காட்டினர். அவனும் இயேசுவைப் பற்றி வேதாகமத்தை வாசித்து வாசித்து அவர்களுக்குத் தேவையான ஆறுதல், அன்பு, ஆசீர்வாதம் என்று நன்மையான நம்பிக்கைகளை ஏற்படுத்தும் விதமாக அவர்களோடு பேசிக் கொண்டே இருந்தான். கிட்டத்தட்ட எல்லோருமே அவன்மீது அன்பு செலுத்தி அவன் சொல்லும் வார்த்தைகளைக் கவனமாக கேட்டனர். சிறுவர்களும் தங்களது விளையாட்டு ஆர்வத்தை மறந்து அவனிடம் கதை கேட்பதை விரும்பினர். சிறுவர்களுக்கு ஏற்ற வேதாகம கதைகளை எடுத்துக் கூறினான். நோயுற்று வந்தவர்களுக்காக செபம் செய்தான். அவர்கள் மீது எண்ணை பூசி கர்த்தருடைய செபம்

என்று சொல்லப்படும் செபத்தை சொல்லி அவர்களது நெற்றியில் சிலுவை அடையாளத்தை வரைந்து விட்டான். அன்றே அவர்கள் குணமடைந்து, 'உன் இயேசு சாமி என்னை சொகமாகி விட்டதப்பா' என்றனர்.

படுத்தப் படுக்கையாக வியாதிப்பட்டு கிடந்தவர்கள் இதைக் கேள்விப்பட்டதும் அவனை அழைத்துவரும்படி தம் வீட்டாரிடம் கெஞ்சினர். அவன் அத்தகையோரை வீட்டில் சென்று பார்த்து இயேசுவின் அன்பைப் பற்றியும் 'உலக வாழ்வைத் தாண்டிய ஒரு நித்திய சாகாமையான வாழ்வு உண்டு' என்ற இயேசுவின் போதனையை அவர்களுக்கு எடுத்துரைத்து நம்பிக்கையூட்டி, அவர்களது மரண பயத்தை நீக்கினான்.

மக்கள் தாங்கள் பூமியில் மரணித்தப் பின்னர் கண்ணீர் கவலை இல்லாத மகிழ்ச்சியான வாழ்க்கையை வாழப்போவதாக அவன் கூறிய விவிலிய போதனைகளின் மீது ஆழ்ந்த நம்பிக்கை ஏற்பட்டது. மரணப் படுக்கையில் இருந்தவர்களும் அவனது போதனையால் முக மலர்ச்சியோடும் நம்பிக்கையோடும் தென்பட்டனர். ஏழை எளிய மக்கள் கடவுள் தங்களது தற்போதைய நிலமையை மாற்றி புதுவாழ்வு தரப்போவதாக உணர்ந்து மகிழ்ச்சியடைந்தனர்.

அவன் சொல்லும் அந்த இயேசு அவனைக் காப்பாற்றி தங்களால் நம்ப முடியாத அளவு அவனை மாற்றிய விசயமே அவர்களுக்குச் சாட்சியாக இருந்தது. எனவே அவனது ஒவ்வொரு வார்த்தைகளையும் அவர்கள் முழு நிச்சயமாக நம்பினர். தாங்களும் அவனைப் போன்று மாறவேண்டும் என்று அவனைப் போன்ற வயதில் இருந்த இளைஞர்கள் விரும்பினர்.

அவன் போதிக்கும் போது விவிலியத்தை வாசித்து அதிலுள்ள கருத்துக்களுக்கு அவர்கள் புரியுமளவு எளிதாக்கி விளக்கிக் கூறுவான். இது அவர்களை மிகவும் கவர்ந்தது. நம்மில் ஒருவன் மிக எளிதாக எழுத்துக்களை வாசிப்பதும் அதைப்பற்றி ஒரு ஆசிரியனைப் போன்று கம்பீரமாக விளக்கி கூறுவதும் தாங்களும் இவ்வாறு வாசிக்கவும், பேசவும் வேண்டும் என்ற உள்ளார்ந்த விருப்பத்தைப் பெற்றனர். இதை அவன் கவனித்தான்.

'இயேசு உங்கள் எல்லோரையும் என்னை நேசித்ததைப் போலவே நேசிக்கிறார். அவரை நம்பும் அனைரையும் ஒரே மாறிதான் நேசிப்பார். உங்களையும் என்னைப்போல மாத்துவார்'. என்றான். அவனது வார்த்தைகள் ஒவ்வொன்றும் அவர்களுக்குள் புத்தெழுச்சியை ஏற்படுத்தியது. அவன் வயதிலுள்ள இளைஞர்கள் சிலருக்கு திருமணமாகி குழந்தைகளும் பிறந்திருந்தது. அவர்களும் அவனோடு இப்போதும் சிநேகிதர்களாகி அவனுடன் கூடவே இருந்தனர். அவர்களையெல்லாம் எப்படியாவது கல்வியறிவு அளித்து வாழ்க்கையை செம்மையாக்கிக் கொள்ள வழி செய்துவிட வேண்டும் என்று தனக்குள் உறுதிப் பூண்டான் தாவீது. விஜயராமபுரம் அவனது கண்களில் ஒரு கனவு கிராமமாக உருமாற்றமடைந்து கொண்டிருந்தது.

+91 73971 56808
தொடர்ந்து பயணிப்போம்...

CHS -LIBRARY RESEARCH AND DEVELOPMENT CENTRE

“Remember the days of old; consider the years of many generations; ask your father, and he will show you, your elders, and they will tell you”

(Deut. 32:7 ESV4).

We, the People of God are exhorted to keep alive the memory of our faith history and pass it on to our sons and daughters. The Christian Historical Society endeavours to help Tamil-Christian community to fulfill this noble obligation.

All praise and glory be to God!

Shalom Greetings to you in the name of our Lord and Saviour Jesus Christ!

The Christian Historical Society (=CHS) is the fruit of the diligent efforts of numerous Tamil-Christian historians who in the light of Deuteronomy 32:7 seek to document as well as write the faith history of Tamil-Christian community with the active involvement of numerous young volunteers. To cover wider areas where our community has its roots, collaborations are underway with historians and like-minded individuals throughout Tamil Nadu.

By God's grace and with prayerful support of Friends, CHS has initiated several activities towards realising its objectives during the past five years since inception. The important ones being:

- *Publication of the monthly magazine,*

Krithava Varalaatru Suvadugal

- *Reprinting books which contain historical accounts of Tamil-Christian community*
- *Compilation and digitalising of antiquarian texts and documents*
- *Organising Mission Tours to places of historical importance*
- *Establishment of a Library with space for Museum, Research, Seminars etc.*

Currently, with the benevolent donation of land by a Friend, God has enabled CHS to start the building project for Library cum Research & Development Centre at Surandai. Few individuals are donating and have promised to donate portion of construction material. We need to buy remaining construction material and furnishings for the Library and Seminar Hall.

We cordially invite families, individuals and organisations to contribute generously to complete the momentous library building, God willing by Jan 2026.

In God's mission,

*Manna Selvakumar
+91 9176780001*

UPI ID: mannaselvakumar@okicici

திருநெல்வேலி திருச்சபையின் வரலாறு-13

திருமதி. ராமினா சாஜித்

திருநெல்வேலி திருச்சபையின் வரலாறு - பகுதி 13

முந்தைய அத்தியாயத்தில் சத்தியநாதனின் தலைமையில் திருநெல்வேலி திருச்சபை, துன்பங்களுக்கு மத்தியிலும் விசுவாசத்தில் உறுதியாக வளர்ந்தது. புதிய ஆலயங்கள் கட்டப்பட்டன. மக்கள் ஞானஸ்நானம் பெற்றனர், பல கிராமங்களில் சுவிசேஷம் பரவியது. நீதி நெருக்கடிகளும், அதிகாரிகளின் துன்புறுத்தல்களும் ஊழியத்தைப் பாதித்தாலும், விசுவாசிகள் தளரவில்லை. கிழக்கிந்திய கம்பெனியின் தலையீட்டால் சகிப்புத்தன்மைக்கான உத்தரவு பிறப்பிக்கப்பட்டு, கிறிஸ்தவர்களுக்குப் பாதுகாப்பு கிடைத்தது. இன்று திருச்சபையின் மையங்களாக உள்ள நாசரேத், சாயர்புரம், பண்ணைவிளை போன்ற பல இடங்களின் தொடக்கம் இயேசு கிறிஸ்து பயன்படுத்திய சத்தியநாதனின் ஊழியத்தில்தான் உருவானது. இந்த மாதத்தில் அதன் தொடர்ச்சியான ஊழியங்களைக் குறித்தும் மற்றும் சில முக்கியமான திருச்சபைகளின் நிலையைக் குறித்தும் காண்போம்

1805 ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்ட் மாதம், சத்தியநாதன் தன் சொந்த விருப்பத்தின் பேரில் தஞ்சாவூருக்குத் திரும்பி வரவழைக்கப்பட்டார். கோல்ஹாஃப் மற்றும் அவருக்குமிடையே எழுந்த சில கருத்து வேறுபாடுகளே இதற்குக் காரணம் என்று கால்டுவெல் குறிப்பிடுகிறார். பாளையங்கோட்டையில் வணிகராக இருந்த திரு. சாயர் (Sawyer) என்பவர் மிஷனுக்கு ஒரு நல்ல நண்பராக இருந்தார். அவர் கோல்ஹாஃபின் நிதியாளராகச் செயல்பட்டு, மிஷனுக்கான பண விஷயங்களைக் கையாண்டார். சில சமயங்களில் அவர் பணம் முன்பணமாகக் கொடுத்ததும் உண்டு. ஆனால், கால்டுவெல் தாம் கண்ட கடிதப்

பரிமாற்றங்களிலிருந்து கீழ்க்கண்டவாறு அறிக்கை இடுகிறார்:

‘அந்தக் காலகட்டத்தில் மிஷனில் இரண்டு பிரிவினர் இருந்ததாகத் தெரிகிறது. சத்தியநாதனைத் தலைமையாகக் கொண்ட தஞ்சாவூர் பிரிவினரும், முதலூரில் உபதேசியாராக இருந்த தாவீதைத் தலைமையாகக் கொண்ட உள்ளூர் சாணார் பிரிவினரும் இருந்தனர். இவர்கள் சாயர் தங்கள் பக்கம் இருப்பதாகக் காட்டிக்கொள்ள விரும்பினர்; அவரது பெயரைப் பெரிதும் பயன்படுத்தினர். மறுபுறம், தஞ்சாவூர் பிரிவினர் கோல்ஹாஃபின் மதிப்பிலிருந்து சாயரை நீக்க முயற்சித்தனர்.’ இன்றும் பல திருச்சபைகளில் இப்படிப்பட்ட நிலைகள் காணப்படுகின்றன.

இங்கு ஒரு விஷயத்தைக் கவனிக்க வேண்டும்: ஸ்வார்ஸ் (Schwartz) சத்தியநாதனை மிகவும் மதித்தபோதிலும், அவரிடத்தில் சில பலவீனங்களைக் கண்டறிந்தார். 1795 ஆம் ஆண்டில் ராம்நாட்டைச் சேர்ந்த திரு. விட்லிக்கு (Mr. Wheatley) எழுதிய கடிதத்தில், அவர் இவ்வாறு எழுதியுள்ளார்:

‘உள்ளூர் குருவானவர் சத்தியநாதன் மீது நீங்கள் காட்டும் அக்கறை மிகவும் மகிழ்ச்சி அளிக்கிறது. அவரை நான் மரியாதை செலுத்திய அளவுக்கு வேறு யாரும் செலுத்தியதில்லை என்பதில் உறுதியாக இருங்கள். அவரது போதனை ஆழமானது, ஏனெனில் அவரது அறிவுத்திறன் முழுமையானது. ஆனால் தாழ்மையில் அவர் குறைபாடுள்ளவர்; எனவே, தனக்குக் கீழிருப்பவர்களிடம் அதிகாரம் செலுத்துபவராக இருக்கிறார். இது அவர் மீது பல பெரிய புகார்களை ஏற்படுத்தியுள்ளது. தன் குழந்தைகளிடம் அவர் காட்டும் அதிகப்படியான பாசம் அவர்களைக் கெடுத்துவிட்டது. அவரது மகன் ஒரு தேவ பக்தியுள்ள

உபதேசியாருக்கு மணமுடித்துக் கொடுக்கப்பட்டாள். அவள் தன் கணவனை இகழ்கிறாள் என்று நான் சொல்ல மாட்டேன், ஆனால் அவளது மாமியார், கணவனின் சகோதரன், சகோதரி ஆகியோரிடம் சாதாரண மரியாதைகூட காட்டுவதில்லை. தந்தை இதைக் கவனித்து வருந்துகிறார்; ஆனால், மகளைக் கண்டிக்காமல், அவளது வழியைப் பின்பற்றுகிறார். தன் மருமகன் தன் மனைவிக்காகத் தன் தாயையும் உறவினர்களையும் கைவிட மாட்டான் என்பதைக் கருதி, அவர்களிடம் அன்பு காட்டும்படி நான் அடிக்கடி அவரை கெஞ்சினேன். இருவருக்கும் இடையே சமாதானத்தைக் காக்கும் நோக்கில், இந்த பகையால் நான் பாடுபடுகிறேன் என்று குறிப்பிடுகிறார்.

குருவானவர் சத்தியநாதன் தஞ்சாவூருக்குத் திரும்பிய பிறகு, கோலேபிற்கும் அவருக்கும் இடையே இருந்த பழைய நட்புறவு மீண்டும் நிலைநாட்டப்பட்டதாக கால்டுவெல் கூறுகிறார். சுமார் 57 வயதில், 1815 ஆம் ஆண்டு அவர் இறக்கும் வரை, தஞ்சாவூரில் அல்லது அதன் சுற்றுப்புறங்களில் தொடர்ந்து பணியாற்றினார். 1810 ஆம் ஆண்டில் திருநெல்வேலிக்கு அவர் ஒருமுறை வந்து சென்றதாக மட்டுமே நமக்குத் தகவல் உள்ளது. திருநெல்வேலி தனது திருச்சபையின் பிதாக்களில் ஒருவராக அவரது பெயரைப் போற்றுவதில் பெருமை கொள்ளலாம். உபதேசியாராகவும், குருவாகவும் அவர் அங்கு சுமார் இருபது ஆண்டுகள் பணியாற்றினார்; ரேனியஸ் (Rhenius) வரும் வரை வேறு எந்த மிஷனரியையும் விட, இவரே நீண்ட காலமும், தொடர்ச்சியாகவும் பணியாற்றினார். பாளையங்கோட்டையிலும், ஒட்டாரப்பட்டியிலும் இருந்த இரண்டு சிறிய சபைகளிலிருந்து, சுமார் முப்பத்தைந்து மையங்களில் ஆயிரக்கணக்கான உறுப்பினர்களைக் கொண்ட ஒரு திருச்சபையாக வளர்ந்ததைக் கண்டவர் அவர். 1832 ஆம் ஆண்டு ஜான் தேவசகாயம் திருநெல்வேலியில் தனது ஊழியத்தைத் தொடங்கும் வரை, அதே ஆவிக்குரிய மனப்பலம் கொண்ட எந்த இந்தியக் குருவானவரும் அவருக்குப் பின் வரவில்லை என்று அவரைப் பற்றி கால்டுவெல் இவ்வாறு எழுதுகிறார்:

'அவர் தாமதமாக மனமாற்றம் அடைந்ததாலும், அவரது இளமையில் ஒரு கிறிஸ்தவ கல்வி இல்லாததாலும், அவரது அறிவாற்றல் அவருக்குப் பின் திருநெல்வேலியில் வந்த சில இந்தியப் பிரசங்கிகளின் அறிவாற்றலுக்கு இணையாக இல்லை; ஆனால் அனைத்து தகவல்களும், காலத்தின் வரிசையிலும், குணத்திலும் முதல் வரிசையில் அவரது பெயரையே குறிப்பிடுகின்றன. அவர் ஒரு உண்மையான கிறிஸ்தவ நேர்மை, குறிப்பிடத்தக்க தாராள மனப்பான்மை கொண்டவர்; எளிமையானவர், ஆனால் ஆர்வமும், பயமற்றவரும்; அவரது உரையாடல் முறை உணர்வுபூர்வமானது, மேலும் அவரது செயல்பாட்டு முறைகளில் ஓரளவு அதிகாரம் செலுத்தும் தன்மை கொண்டவர் என பொதுவாகக் கருதப்படுகிறார். ஒட்டுமொத்தமாகப் பார்க்கும்போது, அவரது பொதுவான குணநலன்கள், தேவனால் அவருக்கு ஒப்படைக்கப்பட்ட காரியத்திற்கு ஒரு கரடுமுரடான மற்றும் கல்வி விழிப்புணர்வு இல்லாத மக்களிடையே ஒரு கிறிஸ்தவ சபைக்கு அஸ்திபாரம் அமைப்பதற்கு மிகவும்

பொருத்தமானதாக இருந்தது என்று உறுதியாக முடிவு செய்யலாம்.'

கோலேப்பிடம் சத்தியநாதனுக்குப் பதிலாக திருநெல்வேலிக்கு அனுப்பக்கூடிய அபிஷேகம் பெற்ற குருவானவர் எவரும் இல்லை. ஆனால் அவர் நம்பிய உபதேசியாரான ஞானப்பிரகாசத்தை மிஷனை மேற்பார்வையிட அனுப்பினார். சாயரை எப்போதும் கலந்தாலோசிக்க வேண்டும் என்றும், அவரது ஆலோசனையுடன் உதவி செய்ய வேண்டும் என்றும் ஞானப்பிரகாசத்துக்கு அவர் அறிவுறுத்தினார். துரதிருஷ்டவசமாக, ஞானப்பிரகாசம் திருநெல்வேலியில் தஞ்சாவூர் பிரிவினருடன் சேர்ந்து, சாயருக்கு எதிராகச் செயல்பட்டதாகத் தெரிகிறது.

அவரது பணி குறித்து, 1805 ஆம் ஆண்டின் பிற்பகுதியிலும், 1806 ஆம் ஆண்டின் தொடக்கத்திலும் ஜெருசலேம், முதலூர், மற்றும் அத்திலாடு ஆகிய இடங்களில் கணிசமான எண்ணிக்கையிலான மக்கள் ஞானஸ்நானம் பெற்றதை உறுதிப்படுத்தும் ஞானஸ்நானப் பட்டியல்களிலிருந்து மட்டுமே நாம் அறிய முடியும். இந்த நேரத்தில், ஒரு புதிய ஊழியரை பாளையங்கோட்டைக்கு வரவழைக்க கோலேஃப் முயற்சி செய்து கொண்டிருந்தார்; இவரைப் பற்றிய தகவல்கள் அடுத்த அத்தியாயத்தில் பார்ப்போம். அதே ஆண்டு செப்டம்பர் மாதத்தில் (1805) அவருக்கு ஒரு வீடு தயார் செய்யப்பட வேண்டும் என்று கோல்ஹாஃப் உத்தரவிட்டார்.

ராமநாதபுரம், மதுரை, மற்றும் திண்டுக்கல் பற்றி மேலும் சில குறிப்புகள்:

1802 ஆம் ஆண்டில் கெரிக்கேயும், 1803 ஆம் ஆண்டில் கோலேபும் வந்து சென்றது தவிர, 1800 ஆம் ஆண்டில் தேவாலயம் பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்ட பிறகு, இந்த அத்தியாயத்தில் உள்ள காலம் முழுவதும் ராமநாதபுரத்தைப் பற்றிய எந்த தகவலும் எங்களிடம் இல்லை. மதுரையில் ஒரு சபை பற்றி நாம் முதன்முதலில் 1800 ஆம் ஆண்டின் இறுதியில் கேட்கிறோம், அப்போது சத்தியநாதன் அங்கு சென்றார்; 1801 ஆம் ஆண்டு பிப்ரவரியில் கெரிக்கே S.P.G.K. க்கு ஒரு தேவாலயம் அங்கு கட்டப்பட உள்ளது என்று எழுதினார். 1804 ஆம் ஆண்டு மார்ச் மாதத்தில் உபதேசியார் ஞானாயுதம் மதுரை சபைக்குச் சென்றதையும் நாம் கேட்கிறோம்.

திண்டுக்கல்லில், சபை பெரியதாக இருந்ததாகத் தெரிகிறது, ஏனெனில் திருச்சிராப்பள்ளியிலிருந்து உபதேசியர்கள் அங்கு ஆண்டுக்கு இரண்டு அல்லது மூன்று முறை வந்து சென்றனர். 1798 ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் மாதத்தில் உபதேசியார் ஞானாயுதம் பதினைந்து பெரியவர்கள் அடங்கிய ஒரு சபையைக் கண்டார். அவர் அங்கு சுமார் மூன்று வாரங்கள் தங்கினார், படைப்பிரிவு கடை காப்பாளர் ஒருவர் கிறிஸ்தவர்களை கூட்டி சேர்ப்பதற்கு ஒரு அறையை அவருக்குக் கொடுத்தார். அடுத்த இரண்டு ஆண்டுகளில், அந்தச் சிறிய குழு தங்களுக்கு ஒரு ஜெப ஆலயத்தை கட்ட முடிந்தது, அது இன்னும் முழுமையாக முடிக்கப்படாவிட்டாலும், 1800 ஆம் ஆண்டு ஜூலை மாதத்தில் ஞானப்பிரகாசம் அதில் ஆராதனை நடத்தினார். அதே ஆண்டு

டிசம்பர் மாதத்தில், சபையில் எழுபத்தொரு பேர் இருந்தனர், சத்யநாதன் போலேவால் அனுப்பப்பட்ட உபதேசியார்களால் கற்பிக்கப்பட்டு தயார்படுத்தப்பட்ட சிலருக்கு ஞானஸ்நானம் கொடுத்து ஏற்றுக்கொண்டார்.

1802 ஆம் ஆண்டு இலையுதிர்காலத்தில் அவர் பயணம் செய்தபோது, கெரிக்கே திண்டுக்கல்லில் சில நாட்கள் தங்கினார்; அவர் அங்கு எட்டு பெரியவர்களுக்கு ஞானஸ்நானம் கொடுத்தார், மேலும் 29 பேருடன் ஒரு பரிசுத்த நற்கருணை ஆராதனையை நடத்தினார், மேலும் கலெக்டர், அதிகாரிகள் மற்றும் பிற ஐரோப்பியர்களுக்காக ஒரு ஆங்கில ஆராதனையும் நடத்தினார். அங்கு ஐரோப்பிய குழந்தைகளுக்கு ஆங்கிலம் கற்பித்த ஒரு பிராமணர் இருந்தார்; அவரிடம் ஒரு ஆங்கில வேதாகமம் மற்றும் சில நல்ல ஆரம்பப் புத்தகங்கள் இருந்தன, கெரிக்கே மேலும் சில அகரவரிசைப் புத்தகங்கள், ஞானோபதேசங்கள், டாக்டர் வாட்ஸின் குழந்தைகளுக்கான பாடல்கள், மற்றும் ஒரு ஜெப புத்தகம், மேலும் சில தமிழ்ப் புத்தகங்களையும் சேர்த்தார்.

1804 ஆம் ஆண்டு பிப்ரவரியில் உபதேசியார் ஞானாயுத்தின் வருகையின்போது, படைப்பிரிவு திண்டுக்கல்லை விட்டுச் சென்றிருந்தது, மேலும் சபையில் 55 பேர் மட்டுமே இருந்தனர். அதே ஆண்டு டிசம்பர் மாதத்தில், ஜெப ஆலயம் மழையில் இடிந்து விழுந்ததாகவும், இன்னும் மீண்டும் கட்டப்படவில்லை என்றும் அவர் கண்டறிந்தார்; கிறிஸ்துமஸ் கால சபையில் 22 போர்த்துகீசியர்களும் 28 தமிழ்க் கிறிஸ்தவர்களும் இருந்தனர். அடுத்த டிசம்பரில் (1805) இந்த எண்ணிக்கை முறையே 8 மற்றும் 33 ஆக இருந்தது.

மிஷனில் பிரிவினைகளும், உலக சாயல்களும் இருந்தபோதிலும், கர்த்தருடைய கரம் திருச்சபையைத் தாங்கி நடத்தியது என்பதற்கு இந்த வரலாறுகள் சாட்சியாக நின்றன. திண்டுக்கல்லிலும், மதுரையிலும், இடிந்த ஜெப ஆலயங்களுக்கு மத்தியிலும், கிறிஸ்தவர்கள் தங்கள் விசுவாசத்தை உறுதியுடன் பற்றிக்கொண்டது, கர்த்தர் தமது பிள்ளைகளை ஒருபோதும் கைவிடுவதில்லை என்பதற்கு ஜீவனுள்ள ஆதாரமாகும்.

இந்த 1797 - 1805 வரையிலான காலங்கள் வரலாற்றில் மிக முக்கியமானவையாகக் காணப்படுகின்றன. குறிப்பாக சத்தியநாதன் மற்றும் கெரிக்கேயின் ஊழியப் பயணங்கள் இதில் பதிவாகியுள்ளன. இந்தப் பாதைகளில் பல தடைகள், பல இன்னல்கள், பல பிரிவினைகள், பல போட்டிகள் ஏற்பட்டபோதிலும், **கர்த்தரை மாத்திரம் நோக்கிப்பார்த்த சபைகளும், ஊழியர்களும், உபதேசியர்களும், குருவானவர்களும் மெய்யான வெளிச்சத்தைக் கண்டனர்.** மேலே குறிப்பிடப்பட்டது போல இரண்டு பிரிவுகள், ஒரு பிரிவினர் மற்றொரு பிரிவினர் மீது குற்றச்சாட்டு என இக்கட்டான சூழ்நிலைகள் இருந்தாலும், கர்த்தர் அன்றும் இன்றும் விரும்புவது அவருக்குள் அனைவரும் ஒன்றிணைவதைத் தான்.

இன்றும் நம்முடைய திருச்சபைகளில் பிரிவினைகள், குடும்பப் பேராட்டங்கள், பண ஆசைகள் போன்ற உலகத்தின் சலசலப்புகள் தலைதூக்கலாம். தேவ ஊழியர்கள் மத்தியில் மனித பலவீனங்கள் வெளிப்படலாம். ஆனால், அின்று அவர்களை

வழிநடத்திய அதே கிறிஸ்து இன்றும் நம்மை வழிநடத்த இம்மானுவேலராய் நம்மோடு ஆயத்தமாக இருக்கிறார். இடிந்த ஆலயங்களுக்கு மத்தியிலும், சூழ்நிலைகளின் பாதகமான நிலைகளிலும், விசுவாசத்தைத் தளரவிடாமல், கிறிஸ்துவின்மேல் நோக்கமாய் இருந்தால், அவர் நம்மை ஒருபோதும் வெட்கப்படுத்த மாட்டார்.

கிறிஸ்துவின் பாதையில், இன்னல்கள் வந்தாலும், அவரே நம் வெளிச்சம். அவரில் ஐக்கியப்படும் சபை எழும்பும், அதற்கு அழிவு ஒருபோதும் இல்லை

சென்னை கிறிஸ்தவ வரலாற்று சுற்றுப்பயணத்தில்

கிறிஸ்தவ வரலாற்றுச் சங்கத்தின் சார்பாக சென்னை பயணம் மேற்கொண்ட போது, மிக முக்கியமான மற்றும் அரிய சந்திப்பாக சென்னை கிறிஸ்தவக் கல்லூரி, தாம்பரம் சென்றிருந்தோம். அங்கு தமிழ் துறை தலைவர் முனைவர் து. மேசாக் அவர்கள் உடன் பயனுள்ள உரையாடல் நிகழ்ந்தது.

இந்த சந்திப்பில், நம்முடைய கிறிஸ்தவ வரலாற்றுச் சங்கத்தின் பணிகள், புத்தக மறு பதிப்பு திட்டங்கள், வரலாற்று கல்வி மற்றும் எதிர்கால முயற்சிகள் பற்றி விரிவாகப் பகிர்ந்து கொள்ளும் சந்தோஷமான வாய்ப்பு கிடைத்தது.

மேலும் அங்கு முனைவர் Subulon, முனைவர் செ. மேரி அவர்களையும் சந்திப்பதில் மகிழ்ச்சி கிடைத்தது. முனைவர் செ. மேரி அவர்கள், ஆர். எஸ். ஜேக்கப் அவர்களின் படைப்புகளைப் பற்றிய நூல்களை எழுதியுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது.

அத்துடன் முனைவர் செபிலோன் அவர்கள், 'பேராயர் காட்டுவெல் அவர்களின் பார்வையும் பங்களிப்பும் என்ற மதிப்புமிக்க ஆய்வுக்கட்டுரை நூல் பற்றியும் பல கருத்துக்களை நம்மிடம் பகிர்ந்து கொண்டார்.

சங்க பணிகளுக்காக ஜெபித்துக்கொள்ளுங்கள்

கிறிஸ்தவ வரலாற்றுச் சங்கத்தின் அன்பின் வாழ்த்துக்கள்.

பூர்வ நாட்களை நினை; தலைமுறை தலைமுறையாய்ச் சென்ற வருஷங்களைச் கவனித்துப்பார்; உன் தகப்பனைக் கேள், அவன் உனக்கு அறிவிப்பான், உன் மூப்பர்களைக் கேள், அவர்கள் உனக்குச் சொல்லுவார்கள். உபாகமம் 32.7

தமிழகக் கிறிஸ்தவ திருச்சபை உருவாகி சுமார் இரண்டரை நூற்றாண்டுகளாகின்றன. பராபரனின் பெரிதான கிருபையினால் இன்று திருமண்டலங்களாகவும், பல நூறு திருச்சபைகளாகவும் பெருகி வந்து கொண்டு இருக்கின்றது. பராபரனுக்கு ஸ்தோத்திரம். திருச்சபை சரித்திரத்தை அறிய வேண்டிய அவாவும் மக்கள் மனதில் அதிகரித்துக்கொண்டே இருக்கின்றது. இந்நிலையில் 'யார் நமது காரியமாய் போவான்,' இதோ அடியேன் இருக்கின்றேன், என்னை அனுப்பு' என்று ஏசாயா தீர்க்கன் முன் வந்தது போல வரலாற்றை மீள் பதிப்பு செய்யவும், வரலாற்று பணிகளை கள ஆய்வுப் மேற்கொள்ளவும், நின்றுபோன வரலாற்று 'தொடரோட்டத்தை தொடரவும்' கடவுளால் தெரிந்துகொள்ளப்பட்ட இயக்கமே 'கிறிஸ்தவ வரலாற்றுச் சங்கம்'

கிறிஸ்தவ வரலாற்றுச் சங்கம் தமிழ் கிறிஸ்தவ வரலாற்று ஆய்வாளர்கள் பலரின் அரும்பெரும் முயற்சியினால் தொடங்கப்பட்டது. நம்முடைய வரலாற்றுச் சங்கத்தின்தரிசனத்தில், இறையியல் கல்லூரி மாணவர்கள் பலர் தன்னார்வத்தோடு தங்களையும் இணைத்து செயல்பட்டு வருகிறார்கள். மேலும் தமிழ்நாடு முழுவதும் உள்ள பல வரலாற்று ஆய்வாளர்களுடன் கைகோர்த்து இப்பணியைச் செய்து வருகின்றோம்.

வரலாற்றுச் சங்கமானது கடந்த ஐந்து ஆண்டுகளாக உங்களுடைய ஜெபத்தினாலும் பேராதரவினாலும், மிகச்சிறப்பாக செயல்பட்டுக் கொண்டிருக்கின்றது. நமது பத்து அம்ச திட்டங்களில் மாத ஆய்விதழ், பழைய புத்தகங்கள் சேகரித்தல் மற்றும் டிஜிட்டல் செய்யும் பணி, புத்தக மறுப்பதிப்பு பணிகள், நூலகப் பணிகள், மிஷன் சுற்றுப்பயணம், புத்தக வனம் இணைய செயலி, ஆவணப்படம் தயாரித்தல், மிஷன் அருங்காட்சியகம், ஆய்வுக் கருத்தரங்கம் போன்ற பணிகளை கடந்த ஆண்டுகளில் செய்து வருகின்றதை நீங்கள் அறிந்ததே.

இந்த ஆண்டிலும் வரும் ஆண்டுகளிலும் நமது இலக்குகளை அதிகப்படுத்தி இருக்கின்றோம். குறிப்பாக **புத்தக மறுப்பதிப்பு, நூலக கட்டிட பணிகள், மிஷன் அருங்காட்சியகம்** மேற்கண்ட பணிகளை செய்து வருகின்றோம். இப்பணிகளில் நீங்கள் குடும்பமாகவோ, இயக்கமாகவோ அல்லது தனி நபராகவோ இணைந்து செயல்படவும் பாங்கு பெறவும் அன்புடன் அழைக்கின்றோம்.

நம் சங்கத்தின் பத்து அம்ச செயல்திட்டத்தை நினைவுபடுத்துகின்றோம்:-

தமிழ் கிறிஸ்தவ வரலாற்றில் நீண்ட இடைவெளிக்கு பின்பு மீண்டும் ஒரு வரலாறு படைத்துக் கொண்டு இருக்கும் மாத ஆய்விதழ் தான் '**கிறிஸ்தவ வரலாற்றுச் சுவடுகள்**'. கடந்த 2020ம் ஆண்டு ஜூன் மாதம் முதல் ஒவ்வொரு மாதமும்

ஒவ்வொரு தலைப்பைக் கொண்டு பல்வேறு அரிய ஆய்வுக் கட்டுரைகளோடு மிக சிறப்பாக வெளி வந்து கொண்டிருக்கிறது. **மறைக்கப்பட்ட, மறந்த, மறைந்த** மிஷனரிகள் மற்றும் திருச்சபை வரலாறுகள், கள ஆய்வுகள், பல்வேறு அரிய வரலாற்று பொக்கிஷங்களுடன் தமிழகம் முழுவதும் தொடர்ந்து 1780 க்கு மேற்பட்ட வாசகர்களுடன் வந்து கொண்டு இருக்கின்றது.

- காலவோட்டத்தில் அறுபட்டுக்கிடந்த இசைத் தமிழ் கண்ணிகளைத் தற்கால இசைத் தமிழ் உலகுக்குக் கோர்த்துக் கொடுத்த மாபெரும் இசைத் தமிழ் அறிஞர் தஞ்சை ஆபிரகாம் பண்டிதர் அவருடைய அளப்பரிய செயல்களை நினைவுகூறும் வகையில் **ஆபிரகாம் பண்டிதர் நினைவு மின்னனு ஆராய்ச்சி நூலகம்** நம்முடைய சங்கத்தின் சார்பில் ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளது. ஆபிரகாம் பண்டிதர் நினைவு ஆராய்ச்சி நூலகமானது தமிழ் கிறிஸ்தவ மின்னனு நூலகத்தில் **முதல் நூலகம்** என்ற சிறப்பைப் பெற்றது. இந்த நூலகமானது தமிழ் கிறிஸ்தவ வரலாற்று ஆய்வாளர்களுக்கும், எழுத்தாளர்களுக்கும், தமிழ் கிறிஸ்தவ ஆராய்ச்சி மாணவர்களுக்கும் பயன்படும் வகையில் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. தமிழ் கிறிஸ்தவ வரலாற்றில் ஒரு புதிய மைல் கல்லாகவும் அமையும். மேலும் அநேக புதிய தமிழ் கிறிஸ்தவ எழுத்தாளர்களை உருவாக்கவும், ஆராய்ச்சியாளர்களை உருவாக்கவும் இது உதவியாக இருக்கும் என்பதில் எவ்வித ஐயமுமில்லை.

- வரலாற்று முக்கியத்துவம் வாய்ந்த, மறுபதிப்பு செய்து வெளியிடப்படாத கிறிஸ்தவ மிஷனரிகளின் வாழ்க்கை வரலாறு புத்தகங்களை மறுபதிப்பு செய்து வருகின்றோம். குறிப்பாக நெல்லை திருமண்டல வரலாற்று அறிஞர் பேராசிரியர் அருள்திரு **தே.அ. கிறிஸ்துதாஸ் ஐயர்** அவர்களுடைய படைப்புகளை மறுபதிப்பு செய்து இன்றைய தலைமுறைகளுக்கு கொண்டு செல்லவும் முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகின்றோம். குறிப்பாக கடந்த ஆண்டு பேராசிரியர் அருள்திரு தே.அ. கிறிஸ்துதாஸ் ஐயர் அவர்களின் வரலாற்று சிறப்புமிக்க புத்தகம் அனைத்தையும் மறுபதிப்பு செய்து வருகின்றோம்.

- நம்முடைய வரலாற்று சங்கமும் கிறிஸ்தவ ஆய்வு மற்றும் ஆவணப்படுத்து மையமும் இணைந்து **‘புத்தக வளம்’** செயலி செயல்பட்டுக் கொண்டு இருக்கின்றது. இந்த செயலி தமிழகத்தில் முதல் முறையாக டிஜிட்டல் முறையில் கையடக்க வடிவில் புத்தகமாக முழு நூலகமாக உங்கள் கைகளில் கொடுத்துள்ளோம். இன்னும் பல ஆயிரம் புத்தகங்களை பதிவேற்றும் பணி நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கின்றது. மேலும் பேராசிரியர் அருள்திரு தே.அ. கிறிஸ்துதாஸ் ஐயர் பெயரிலேயே **நினைவு புத்தக அங்காடி** ஒன்று ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளது.
- தமிழக வரலாற்றில் கிறிஸ்தவ மிஷனரிகளுடைய பங்கு குறிப்பிடத்தக்கது. அந்த மிஷனரிகள் பணி செய்த இடங்கள், அவர்களுடைய நினைவிடங்கள், தங்கியிருந்த இல்லங்கள், கல்லறைகள், வரலாற்று சிறப்புமிக்க ஆலயங்கள், இரத்த சாட்சிகளாக மரித்த மிஷனரிகள் பணி செய்த மற்றும் தங்களை இரத்த சாட்சியாக ஒப்புக்கொடுத்த இடங்களை தெளிவான முறையில் பார்வையிடவும், வெளியிடங்களிலிருந்து வரும் மக்களின் வசதிக்காகவும் **Mission Tourist Map** என்று செயலி உருவாக்கி அதன் மூலம் அவர்கள் தங்குமிடங்கள், வழித்தடங்கள் அடங்கிய மின்னியல் கையேடு அமைப்பது.
- வரலாற்றின் பக்கங்களில் மறைந்து கிடக்கும் கீர்த்தனை கவிஞர்கள், உபதேசிமார்கள், முன்னாள் குருமார்களுடைய வரலாற்று பொக்கிஷங்களை சேகரித்து வருகிறோம். மேலும் அவர்களுடைய வரலாற்றுத் தகவல்கள், அவர்களால் உருவாக்கப்பட்ட திருச்சபைகள், கிறிஸ்தவ பாடல்கள் உருவாக்கம் பெற்ற வரலாறுகள், பாடல்களின் வரலாறுகளையும் சேகரித்து அதை மின்னியல் முறைக்கு மாற்றும் பணிகளையும் செய்து கொண்டு இருக்கின்றோம்.
- தமிழ் கிறிஸ்தவ பழைய புத்தகங்களை சேகரித்து மின்னியல் முறையில் ஆபிரகாம் பண்டிதர் நினைவு ஆராய்ச்சி நூலகத்திலும், பேராசிரியர் **அருள்திரு தே.அ. கிறிஸ்துதாஸ் ஐயர் நினைவு புத்தக அங்காடி**யிலும் பதிவேற்றம் செய்வதுடன் புத்தகங்களை தமிழ் கிறிஸ்தவ வரலாற்று ஆய்வாளர்களுக்கும், எழுத்தாளர்களுக்கும், ஆராய்ச்சி மாணவர்களுக்கும் பயன்படும் விதமாக ஒரு சிறந்த ஆய்வு நூலகம் அமைக்கவும் முயற்சிகளும் மேற்கொண்டு வருகிறோம்.
- மிஷனரிகளின் வாழ்க்கை வரலாற்று சம்பவங்களை அடிப்படையாக கொண்டு ஆவணப்படங்களை வெளியிடுவதற்கான

முயற்சிகள் செய்து கொண்டு இருக்கிறோம். கர்த்தருக்கு சித்தமானால், வருகிற ஆண்டு **கிளாரிந்தா, ஏமி கார்மைக்கேல்** மிஷனரிகளின் வரலாற்றை ஆவணப்படமாக்க திட்டமிட்டிருக்கிறோம்.

- தங்களுடைய வசதியான வாழ்வை தியாகம் செய்து நம் நாட்டிற்கு வந்து கோதுமை மணிகளாய் விதைக்கப்பட்ட மிஷனரிகள் மற்றும் தன் சொந்த மக்களுக்காக தங்களையே அர்ப்பணித்த நம் இந்திய மிஷனரிகளின் நினைவிடங்கள் மற்றும் கல்லறைகளை கண்டறிவதுடன் திருச்சபையுடன் இணைந்து பராமரித்து அவர்களுடைய தியாகங்களை குறித்த விழிப்புணர்வை திருச்சபை மக்களுக்கு ஏற்படுத்த பணியாற்றி வருகிறோம்.
- வரலாற்றுச் சங்கம் சார்பில் மிஷனரிகள் பயன்படுத்திய கலை பொருட்கள் மற்றும் புத்தகங்கள், பைபிள், சேகரித்து வரலாற்று **அருங்காட்சியகம்** அமைக்கும் பணியில் ஈடுபட்டிருக்கிறோம். மிஷனரிகள் பயன்படுத்திய பொருட்களை சேகரித்து வருகிறோம்.
- கிறிஸ்தவ வரலாற்றுச் சங்கம் மற்றும் மேய்ப்பரின் பயிலகம் சார்பாக கடந்த இரண்டு மாதமாக இணையதள **சீர்திருத்த தமிழ் திருச்சபையின் ஆரம்பங்கள்** என்ற தலைப்பில் ஒவ்வொரு மாதமும் இரண்டாவது செவ்வாய்க்கிழமைகளில் இரவு ஏழு மூப்பது மணிக்கு நடைபெற்று வருகின்றன.

கிறிஸ்துவுக்குள் பிரியமானவர்களே, கடந்த 2017ம் ஆண்டு அற்பமாக ஆரம்பிக்கப்பட்ட நம்முடைய திருநெல்வேலி **கிறிஸ்தவ வரலாற்றுச் சங்கம்** இது வரையிலும் பல்வேறு தடைகளையும், நெருக்கடிகளையும் கடந்து வந்திருக்கிறது. வரலாற்று ஆய்வாளர்கள், ஆசிரியர்கள், வாசகர்கள், நண்பர்கள், நலன் விரும்பிகள் ஆகியோருடைய இடைவிடா ஜெபத்தாலும், ஆதரவாலும், உதவியாலும் நம் கிறிஸ்தவ வரலாற்றுச் சங்கம் தொடர்ந்து செயல்பட்டு வருகிறது. மேலும் நம்முடைய மாதாந்திர ஆய்விதழும் தடைகளின்றி வெளி வருகிறது. நம்முடைய கிறிஸ்தவ வரலாற்றுச் சங்க செயல்பாடுகள் சிறப்பாக அமைய ஜெபத்தாலும், உடலுழைப்பாலும், பொருளாதார வழியிலும் உதவி வரும் அத்துணை நல்லுள்ளங்களுக்கும் நன்றியினை தெரிவித்துக் கொள்கிறோம். தொடர்ந்து நாம் செயல்பட வேண்டிய தளங்கள் அநேகமுண்டு. இணைந்து செயல்பட அன்புடன் அழைக்கிறோம். வரலாற்றுச் சங்கத்தின் ஓர் அங்கமாக வரலாற்றை அடுத்த தலைமுறைக்கு கொண்டு செல்லும் கருவியாவோம். சர்வ வல்லமை கொண்ட ஆண்டவரின் ஆயுதமாவோம்.

christianhistoricalsociety.in/

மன்னா செல்வகுமார்

மதுரையின் ஆரோக்கியமும் ஆன்மாவும்: 1902-ல் மிஷன் மருத்துவமனைகளின் சேவையும் தூக்கமும்

இருபதாம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில், மதுரை (Madura) நகரில் அமெரிக்கன் மதுரை மிஷனின் (American Madura Mission) மருத்துவமனைகள் வெறும் நோய் தீர்க்கும் இடங்களாக மட்டும் அல்லாமல், அன்பு, ஆறுதல் மற்றும் ஆன்மீக வழிகாட்டுதல் ஆகியவற்றின் மையங்களாகவும் விளங்கின. 1902-ஆம் ஆண்டின் அறிக்கை, மதுரை பொது மருத்துவமனை (Madura General Hospital) மற்றும் பெண்கள் மருத்துவமனை (Women's Hospital) ஆகியவற்றின் மகத்தான சேவைகளையும், அவை சமூகத்தில் ஏற்படுத்திய தாக்கங்களையும் விரிவாகப் பதிவு செய்துள்ளது. இந்த மருத்துவமனைகள், உடலின் காயங்களை ஆற்றுவதோடு, உள்ளத்தின் பாரங்களையும் குறைத்தன.

1. வணிகளுக்கான பிரத்யேக மருத்துவ சேவை: மகவீர் மருத்துவமனை (The Women's Hospital)

அக்காலகட்டத்தில், பெண்கள் மருத்துவ சிகிச்சை பெறுவதில் பல சமூகத் தடைகள் இருந்தன. இந்தத் தடைகளை உடைத்து, பெண்களுக்கும் குழந்தைகளுக்கும் தரமான மருத்துவ வசதிகளை வழங்குவதற்காகவே இந்த மருத்துவமனை செயல்பட்டது.

பத்தாவது ஆண்டு அறிக்கை மற்றும் சுவால்கள்:

இந்த ஆண்டின் அறிக்கை, மருத்துவமனையின் பத்தாவது ஆண்டு அறிக்கையாகும். இதனை டாக்டர். யங் (Dr. Young) அவர்கள் சமர்ப்பித்தார். மருத்துவமனையின் வழக்கமான பணிகளில் சில தடங்கல்கள் ஏற்பட்டதாக அவர் குறிப்பிடுகிறார். மருத்துவமனையின் நிரந்தர மருத்துவரான டாக்டர். ஹாரியட் இ. பார்க்கர் (Dr. Harriet E. Parker) விடுப்பில் சென்றதால், மாற்று மருத்துவரின் கீழ் பணிகள் நடைபெற்றன.

இது பணிகளில் சில ஒழுங்கற்ற நிலையை ஏற்படுத்தியது. இருப்பினும், நோயாளிகளின் எண்ணிக்கை குறையவில்லை என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. 'நோயாளிகளின் எண்ணிக்கையே எங்கள் பணியின் போதுமான சான்றாகும்' என்று டாக்டர். யங் பெருமையுடன் குறிப்பிடுகிறார்.

சென்னை ஆளுநர் மனைவியின் வருகை:

இந்த ஆண்டின் ஒரு முக்கிய நிகழ்வாக, சென்னை மாகாணத்தின் ஆளுநராக இருந்த லார்ட் ஆம்ப்ட்ஹில் (Lord Amptill) அவர்களின் மனைவி, லேடி ஆம்ப்ட்ஹில் (Lady Amptill) அவர்கள் மருத்துவமனைக்கு வருகை தந்தார். மார்ச் மாதம் நிகழ்ந்த இந்த வருகையின்போது, மருத்துவமனையின் பணிகளைக் கண்டு அவர் மிகுந்த ஆர்வம் காட்டியதுடன், தனது பாராட்டுகளையும் தெரிவித்தார். இந்த வருகை, மருத்துவமனையின் முக்கியத்துவத்தை அரசாங்க மட்டத்திலும் அங்கீகரிப்பதாக அமைந்தது.

புள்ளிவிவரங்கள் காட்டுமீ சேவை:

1. புதிய வெளிநோயாளிகள்: 19,700
2. பயண மருத்துவக் குழுவால் சிகிச்சை பெற்றவர்கள்: 2,760
3. உள்நோயாளிகள்: 343
4. வீடுகளுக்குச் சென்று பார்த்த நோயாளிகள்: 462
5. மொத்தமாகப் பார்க்கப்பட்ட நோயாளிகள் (பழைய மற்றும் புதியவர்கள்): 33,914

இந்த புள்ளிவிவரங்கள், மருத்துவமனை பல்லாயிரக்கணக்கான பெண்களின் வாழ்வில் ஏற்படுத்திய தாக்கத்தை தெளிவாகக் காட்டுகின்றன.

2. வாயுமக்களுக்கான மருத்துவக் கோட்டை: மதுரை வாயு மருத்துவமனை (Madura General Hospital)

ஆண்களுக்காகவும், பொது மக்களுக்காகவும் செயல்பட்ட இந்த மருத்துவமனை, மதுரை மற்றும் சுற்றியுள்ள பகுதிகளின் மருத்துவத் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்வதில் ஒரு முக்கியப் பங்காற்றியது. இதன் பொறுப்பாளராக டாக்டர். பிராங்க் வான் ஆலன் (Dr. Frank Van Allen) இருந்தார்.

மருத்துவமனும் மதமும் இணைந்த சேவை:

இந்த மருத்துவமனையின் தனித்துவமே அதன் இரட்டை நோக்கம்தான். இங்கு மருத்துவப் பணியும் (Medical work) மதப் பணியும் (religious work) கைகோர்த்துச் சென்றன. ஒரு பிரத்யேக ஊழியர், நாள் முழுவதும் நோயாளிகளுடன் பேசி, அவர்களுக்கு மத போதனைகளையும், ஆறுதலையும் வழங்கி வந்தார். டாக்டர். வான் ஆலன் அவர்களும், மருத்துவமனைக்குச் சுற்றும்போதெல்லாம் நோயாளிகளிடம் பேசி அறிவுரைகளை வழங்குவதை வழக்கமாகக் கொண்டிருந்தார்.

மேலும், மருத்துவமனையின் ஒவ்வொரு வார்டிலும்

பைபிள் காட்சிகளைக் கொண்ட படங்கள் (Pictures of Bible scenes) மாட்டப்பட்டிருந்தன. இந்த படங்கள் தினசரி மாற்றப்பட்டு, நோயாளிகளுக்கு ஒரு புதிய மற்றும் புத்துணர்ச்சியூட்டும் ஆன்மீக சூழலை உருவாக்கின. 'வருகின்ற அனைவருக்கும் புத்துணர்ச்சியூட்டும் ஒரு கிறிஸ்தவ சூழலை வழங்குவதே எங்கள் நோக்கம்' என்று டாக்டர். வான் ஆலன் குறிப்பிடுகிறார்.

புள்ளிவிவரங்கள் சொல்லும் கதை:

12 ஆண்டுகளாகத் (1902ன் படி) தொடர்ந்து அதிகரித்து வந்த நோயாளிகளின் எண்ணிக்கை, இந்த ஆண்டு சற்று குறைந்ததாக அறிக்கை குறிப்பிடுகிறது. இருப்பினும், அதன் சேவை மகத்தானது.

1. புதிய நோயாளிகள்: 21,800
2. மொத்தமாகப் பார்க்கப்பட்ட நோயாளிகள் (திரும்பி வந்தவர்கள் உட்பட): 37,000
3. அறுவை சிகிச்சைகள் (பெரிய மற்றும் சிறிய): 1,208.

கிராமப்புறங்களுக்கு நீளும் கரங்கள்:

மருத்துவமனையின் சேவை அதன் சுவர்களுக்குள் மட்டும் முடங்கிவிடவில்லை. தொலைதூர கிராமங்களில் பணியாற்றும் மிஷன் போதகர்கள் (pastors) மற்றும் உபதேசியர்களுக்கும் (catechists) மருத்துவ உதவிகள் வழங்கப்பட்டன. காய்ச்சல், தலைவலி, காலரா போன்ற பொதுவான நோய்களுக்கான மருந்துகள் அவர்களுக்கு வழங்கப்பட்டன. இந்த மருந்துகளைப் பயன்படுத்தி, கிராமங்களில் உள்ள மக்கள் தங்கள் செல்வாக்கையும், சேவையையும் அதிகரித்தனர்.

'மருத்துவமனை செய்வதை விட, நிவாரணமே இல்லாத கிராமங்களுக்கு மருந்துகளை விநியோகிப்பதுதான் ஒருவேளை அதிக தாக்கத்தை ஏற்படுத்தும் வேலையாக இருக்கும் என்று நான் சில நேரங்களில் நினைக்கிறேன்,' என்று டாக்டர். வான் ஆலன் நெகிழ்ச்சியுடன் குறிப்பிடுகிறார். இது, மருத்துவமனையின் சேவை கிராமப்புறங்களில் எவ்வளவு முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது என்பதைக் காட்டுகிறது.

முடிவுரை

1902-ஆம் ஆண்டின் அறிக்கை, மதுரை மிஷன் மருத்துவமனைகள் வெறும் கட்டிடங்கள் அல்ல, அவை நம்பிக்கையின் சின்னங்கள் என்பதை நிரூபிக்கிறது. நோயின் பிடியில் சிக்கித் தவித்த பல்லாயிரக்கணக்கான மக்களுக்கு உடல் ரீதியான குணத்தை அளித்ததுடன், மனரீதியான ஆறுதலையும், ஆன்மீக வழிகாட்டுதலையும் வழங்கின. பெண்களுக்கான பிரத்யேக சேவைகள், கிராமப்புறங்களுக்கு நீட்டிக்கப்பட்ட மருத்துவ உதவிகள், மருத்துவத்துடன் மதப்பணியை இணைத்த அணுகுமுறை ஆகியவை, இந்த மருத்துவமனைகளை மதுரை மக்களின் மனதில் ஒரு சிறப்பான இடத்தில் வைத்திருந்தன என்பதை இந்த அறிக்கை ஆணித்தரமாகப் பதிவு செய்கிறது.

சமூகத் தடைகளை உடைத்தெறிந்து பெண்கள்:

வேலூர் மருத்துவக் கல்லூரியின் உதயமும், வரலாற்றுச் சாதனையும்

ஒரு பெரிய கனவின் விதை

டாக்டர் ஜடா ஸ்கபர், மேரி டேபர் ஷெல்லின் பெயரில் ஒரு மருத்துவமனையை வெற்றிகரமாக நிறுவி, ஆயிரக்கணக்கான பெண்களுக்குச் சிகிச்சை அளித்து வந்தார். ஆனால், அவரது தொலைநோக்குப் பார்வை அதோடு நின்றுவிடவில்லை. 'மீனைக் கொடுப்பதை விட, மீன் பிடிக்கக் கற்றுக்கொடுப்பதே சிறந்தது' என்றொரு பழமொழி உண்டு. அதுபோல, தான் மட்டுமே மருத்துவம் அளிப்பது ஒரு தற்காலிகத் தீர்வுதான் என்பதை ஜடா உணர்ந்தார். இந்தியாவின் விசாலமான தேவையை ஒரு தனி நபரால் பூர்த்தி செய்ய முடியாது. உண்மையான, நீடித்த மாற்றத்தை உருவாக்க வேண்டுமென்றால், இந்தியாவிலேயே, இந்தியப் பெண்களையே மருத்துவர்களாக உருவாக்க வேண்டும். இதுவே அவரது அடுத்த மாபெரும் கனவாக, அவரது வாழ்நாள் இலட்சியமாக மாறியது.

எதிர்ப்புகளும், அவநம்பிக்கைகளும்

பெண்களுக்கென ஒரு மருத்துவக் கல்லூரியைத் தொடங்கும் ஜடாவின் கனவு, அக்காலச் சமூகத்தில் ஒரு புரட்சிகரமான, ஏன், ஒரு நடக்க முடியாத செயலாகவே கருதப்பட்டது. பல முனைகளிலிருந்தும் அவருக்கு எதிர்ப்புகளும்,

அவநம்பிக்கைகளும் எழுந்தன.

1. சமூகத்தின் பார்வை: 'பெண்களால் மருத்துவமனை போன்ற கடினமான படிப்பைப் படிக்க முடியுமா?', 'திருமணமாகி, குடும்பத்தைப் பார்க்க வேண்டிய பெண்கள், மருத்துவத் தொழிலில் எப்படி ஈடுபட முடியும்?'; 'ஆண்களுக்கு நிகராக அவர்களால் அறிவியலைப் புரிந்துகொள்ள முடியுமா?' போன்ற கேள்விகள் பரவலாக முன்வைக்கப்பட்டன. பெண்கள் மருத்துவம் படிப்பது என்பது, சமூகத்தின் இயல்புக்கு மாறானது என்று பலரும் கருதினர்.

2. பிரிட்டிஷ் அரசின் நிபந்தனை: அக்காலத்தில், பிரிட்டிஷ் அரசு மருத்துவக் கல்லூரிகளுக்கு அங்கீகாரம் வழங்க கடுமையான விதிகளை வைத்திருந்தது. முறையான ஆய்வகங்கள், நூலகம், மற்றும் தகுதி வாய்ந்த பேராசிரியர்கள் எனப் பல தேவைகள் இருந்தன. புதிதாக ஒரு கல்லூரியை, அதுவும் பெண்களுக்காக மட்டும், இந்தத் தரத்தில் உருவாக்குவது என்பது கிட்டத்தட்ட அசாத்தியம் என்று கருதப்பட்டது.

3. நிதிப் பற்றாக்குறை: ஒரு மருத்துவக் கல்லூரியை உருவாக்கத் தேவையான நிதி ஆதாரம் ஜடாவிடம் இல்லை. அவரது மருத்துவமனைக்கே நிதி திரட்டுவது பெரும்பாடாக இருந்த

நிலையில், ஒரு கல்லூரி கட்டுவது என்பது ஒரு மலைப்பான கனவாகவே இருந்தது.

தளராத மனமும், உறுதியான முயற்சியும்

இந்தத் தடைகளைக் கண்டு ஐடா ஒருபோதும் மனம் தளரவில்லை. தனது கனவின் மீது அவர் அசைக்க முடியாத நம்பிக்கை கொண்டிருந்தார். நீதி தீரட்டுவதற்காக அவர் மீண்டும் அமெரிக்காவுிற்குப் பயணம் செய்தார். அங்கு, தனது மருத்துவமனையின் வெற்றிக் கதைகளையும், இந்தியப் பெண்களின் அவலநிலையையும், ஒரு மருத்துவக் கல்லூரியின் அவசியத்தையும் உருக்கமாக எடுத்துரைத்தார். அவரது பேச்சும், அவரது சேவையில் இருந்த உண்மையும் பலரின் மனதைத் தொட்டன. மெல்ல மெல்ல, சிறியதும் பெரியதுமாக நன்கொடைகள் வரத் தொடங்கின.

வரலாறு பிறந்த தருணம்: கல்லூரி தொடக்கம் (1918)

பல வருடப் போராட்டங்களுக்குப் பிறகு, 1918 ஆம் ஆண்டில், வேலூரில், பெண்களுக்கான யூனியன் மிஷனரி மருத்துவப் பள்ளி (Union Missionary Medical School for Women) தொடங்கப்பட்டது. முதல் ஆண்டில், நாடு முழுவதிலுமிருந்து 151 மாணவிகள் விண்ணப்பித்திருந்தனர். அவர்களிலிருந்து, 14 பேர் முதல் தொகுதி மாணவிகளாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டனர்.

ஐடாவிற்கு இது ஒரு மகத்தான வெற்றி. ஆனால், உண்மையான சவால் இனிமேல்தான் இருந்தது. இந்த மாணவிகள் தேர்வில் வெற்றி பெற்றால் மட்டுமே, அவரது கல்லூரியின் எதிர்காலம் பிரகாசமாக இருக்கும். இல்லையென்றால், 'பெண்களால் மருத்துவம் படிக்க முடியாது' என்று சொன்னவர்களின் கூற்றே உண்மையாகிவிடும். ஐடாவும், அவரது சக பேராசிரியர்களும் அந்த மாணவிகளுக்கு மிகக் கவனமாகப் பாடம் கற்பித்தனர்.

சாதனை படைத்த முதல் தொகுதி: 100% தேர்ச்சி

ஒரு வருடப் படிப்புக்குப் பிறகு, முதல் தேர்வு வந்தது. அந்தத் தேர்வின் முடிவு, வேலூர் மருத்துவக் கல்லூரியின் தலையெழுத்தை மட்டுமல்ல, இந்தியாவில் பெண்கல்வியின் வரலாற்றையே தீர்மானிக்கப் போகும் ஒன்றாக இருந்தது. ஐடா உட்பட அனைவரும் மிகுந்த பதற்றத்துடன் முடிவுகளுக்காகக் காத்திருந்தனர்.

முடிவுகள் வெளியானபோது, ஒரு மாபெரும் அதிசயம் நிகழ்ந்தது.

தேர்வெழுதிய 14 மாணவிகளும் தேர்ச்சி பெற்றிருந்தனர்!

இது வெறும் தேர்ச்சி அல்ல, ஒரு வரலாற்றுச் சாதனை. 100% தேர்ச்சி என்பது, அக்காலத்தில் சிறந்த ஆண் கல்லூரிகளில்கூட எட்ட முடியாத ஒரு இலக்கு. அதுவும், முதல் தொகுதியிலேயே இந்தச் சாதனையை நிகழ்த்தியது, அனைவரையும் வியப்பில் ஆழ்த்தியது. இந்த வெற்றி, ஐடாவின் கனவிற்குக் கிடைத்த அங்கீகாரமாக அமைந்தது.

1. சமூகத்தின் பார்வை மாறியது: 'பெண்களால் முடியாது' என்று சொன்னவர்களின் வாயை

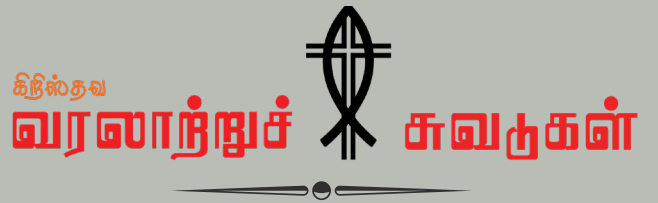
இந்த வெற்றி அடைத்தது. இந்தியப் பெண்கள், சரியான வாய்ப்புக் கிடைத்தால், ஆண்களுக்கு நிகராக எதையும் சாதிக்க முடியும் என்பதை அந்த 14 மாணவிகளும் நிரூபித்தனர்.

2. அரசின் அங்கீகாரம்: இந்த மகத்தான வெற்றியின் விளைவாக, பிரிட்டிஷ் அரசு அவரது பள்ளிக்கு முழுமையான மருத்துவக் கல்லூரி (Medical College) என்ற அங்கீகாரத்தை வழங்கியது.
3. நம்பிக்கையின் ஒளி: இந்த வெற்றி, இந்தியா முழுவதும் உள்ள ஆயிரக்கணக்கான பெண்களுக்கு ஒரு நம்பிக்கையின் ஒளியாக அமைந்தது. மருத்துவராக வேண்டும் என்ற கனவுடன் இருந்த பல பெண்களுக்கு, வேலூர் மருத்துவக் கல்லூரி ஒரு வழிகாட்டியாக அமைந்தது.

முடிவுரை

பெண்கள் மருத்துவக் கல்லூரியை நிறுவி, அதன் முதல் தொகுதி மாணவிகளை 100% தேர்ச்சி பெற வைத்ததன் மூலம், டாக்டர் ஐடா ஸ்கடர் ஒரு கல்வி நிறுவனத்தை மட்டும் உருவாக்கவில்லை; அவர் ஒரு சமூகப் புரட்சிக்கே வித்திட்டார். அவரது தணியாத தாகமும், தளராத மன உறுதியும், இந்தியப் பெண்கள் அறிவியலின் வாசல்களைத் திறக்க ஒரு பொன்னான வாய்ப்பை வழங்கியது. அந்த 14 மாணவிகளின் வெற்றி, இன்று லட்சக்கணக்கான பெண் மருத்துவர்கள் உருவாகக் காரணமாக அமைந்த ஒரு வரலாற்று நிகழ்வாகும்.

மன்னா செல்வகுமார்

மாத ஆய்விற்புச் சந்தா விபரம்

சந்தா விபரம்	உள்ளாடு
தனிப்பிரதி	₹ 60 + நன்நகாடை
ஆண்டு சந்தா	₹ 600 + நன்நகாடை
ஐந்து ஆண்டு சந்தா	₹ 3000 + நன்நகாடை

வங்கி விபரம்

Name: CHRISTAVA VARALATHRU SUVADUGAL

A/c Number : 1748 020000 5614

Bank name : Federal Bank

IFSC code: FDRL0001748

திருநெல்வேலி மிஷனின் இரண்டாம் தந்தை:

கனம் ஜேம்ஸ் ஹூஃப்பின் பங்களிப்பு

[1816-1821]

- ஒரு வரலாற்று ஆய்வு

19-ஆம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில், திருநெல்வேலி கிறிஸ்தவ மிஷன் தனது வரலாற்றின் மிக இருண்ட மற்றும் சவாலான காலகட்டத்தில் இருந்தது. யேனிக்கே போன்ற ஆரம்பகால மிஷனிகளின் உழைப்பால் உருவான சபை, முறையான தலைமை மற்றும் மேற்பார்வை இல்லாததால் சிதைந்து, பலர் மீண்டும் தங்கள் பழைய மத நம்பிக்கைகளுக்குத் திரும்பியிருந்தனர். இந்த இக்கட்டான சூழலில், ஒரு நம்பிக்கையின் கீற்றாக, பாளையங்கோட்டைக்கு அரசாங்கக் குருவாக (Government Chaplain) நியமிக்கப்பட்ட கனம் ஜேம்ஸ் ஹூஃப் (Rev. James Hough) அவர்களின் வருகை அமைந்தது. 1816 முதல் 1821 வரையிலான தனது ஐந்தாண்டு காலப் பணியில், அவர் சிதைந்து போயிருந்த மிஷனுக்குப் புத்துயிரூட்டி, அதன் எதிர்கால வளர்ச்சிக்கு ஒரு உறுதியான அடித்தளத்தை அமைத்தார். இதனால், அவர் 'திருநெல்வேலி மிஷனின் இரண்டாம் தந்தை' என்று போற்றப்படுகிறார். இந்த ஆய்வுக் கட்டுரை, ஹூஃப்பின் பங்களிப்பை மூன்று முக்கியப் பிரிவுகளின் கீழ் விரிவாக ஆராய்கிறது.

பழைய பேய் வழிபாட்டு முறைக்குத் திரும்பினர் (relapsed into heathenism).

இந்தச் சூழலில்தான், நவம்பர் 1816-ல், கனம் ஜேம்ஸ் ஹூஃப், பாளையங்கோட்டையில் இருந்த ஆங்கிலேய இராணுவ வீரர்களுக்கு ஆன்மீகப் பணியாற்றும் அரசாங்கக் குருவாகப் பொறுப்பேற்றார்.

2. புத்துயிரூட்டியவர் மற்றும் அடித்தளம்

ஹூஃப் அவர்களின் பணி, தனது அதிகாரப்பூர்வமான அரசாங்கப் பணிக்கு அப்பாற்பட்டதாக இருந்தது. அவர் சிதறிக்கிடந்த உள்நாட்டு கிறிஸ்தவ சபையின் மீது ஆழமான அக்கறை காட்டினார். அவருடைய பங்களிப்பை இருபெரும் செயல்களாகப் பிரிக்கலாம்.

அ) S.P.C.K. பணிகளுக்குப் புத்துயிர் ஊட்டுதல்:

ஹூஃப் தனது முதல் மற்றும் முக்கியப் பணியாக, ஏற்கனவே S.P.C.K. (கிறிஸ்தவ அறிவைப் பரப்பும் சங்கம்) மூலம் உருவாக்கப்பட்ட, ஆனால் தற்போது சிதைந்து போயிருந்த பணிகளுக்கு மீண்டும் உயிர் கொடுத்தார். அவர் சிதறிக் கிடந்த கிறிஸ்தவர்களைத் தேடிச் சென்று ஒன்றிணைத்தார்; உபதேசியர்களை ஒழுங்கமைத்தார்; பள்ளிகளைச் சீரமைத்தார்; மற்றும் மக்களுக்குத் தேவையான ஆன்மீகப் போதனைகளையும், ஒழுங்குமுறைகளையும் மீண்டும் நிறைநாட்டினார். அவருடைய இந்தச் செயல், கிட்டத்தட்ட அழிந்துபோன ஒரு மிஷனை மீண்டும் தட்டி எழுப்பியதற்குச் சமம். இதனாலேயே அவர் ஒரு 'புத்துயிரூட்டியவர்' (reviver) என்று கருதப்படுகிறார்.

ஆ) C.M.S. பணிக்கு அடித்தளம்:

ஹூஃப் ஒரு தொலைநோக்குப் பார்வை கொண்டவராக இருந்தார். திருநெல்வேலிப் பகுதியின் ஆன்மீகத் தேவை மிகப் பெரியது என்றும், அதைத் தனது தனிப்பட்ட முயற்சியால் மட்டும் நிறைவேற்ற முடியாது என்றும் அவர் உணர்ந்தார். எனவே, அவர் இங்கிலாந்தில் இருந்த சர்ச் மிஷனரி சங்கத்திற்கு (C.M.S.) உதவி கோரி ஒரு உருக்கமான வேண்டுகோளை விடுத்தார்.

அவருடைய இந்த வேண்டுகோளின் விளைவாக,

1. ஹூஃப்பின் வருகைக்கான சூழல்: இருண்ட காலம் (1811-1816)

கனம் ஜேம்ஸ் ஹூஃப் அவர்களின் பணியின் முக்கியத்துவத்தைப் புரிந்துகொள்ள, அவர் வருவதற்கு முந்தைய சூழலை அறிவது அவசியம். ஆவணத்தின்படி, இது 'திருநெல்வேலி மிஷன் வரலாற்றின் இருண்ட காலம்' (the darkest period in the history of the Mission) ஆகும்.

1. தலைமையின்மை: 1800-ல் மிஷனரி யேனிக்கே இறந்த பிறகு, திருநெல்வேலிக்கு ஒரு நிரந்தர ஐரோப்பிய மிஷனரி தலைமை இல்லாமல் போனது. கெரிக்கே (1802) மற்றும் கோல்ஹூஃப் (1803) ஆகியோரின் வருகைகள் தற்காலிகமானவையாகவே இருந்தன.
2. கைவிடப்பட்ட நிலை: 1806 முதல் லண்டன் மிஷனரி சங்கத்தைச் (LMS) சேர்ந்த ரிங்கெல்டாபே (Ringeltaube) சில காலம் பணியாற்றியபோதும், அவர் சென்ற பிறகு மிஷன் மீண்டும் கைவிடப்பட்டது.
3. மத நம்பிக்கையில் தளர்ச்சி: 1811-ல் ஏற்பட்ட ஒரு கொடிய கொள்ளை நோயின் (pestilence) போது, சரியான ஆன்மீக வழிகாட்டுதல் இல்லாததால், புதிதாக கிறிஸ்தவத்தை ஏற்றுக்கொண்டவர்களில் பெரும் எண்ணிக்கையிலானோர் மீண்டும் தங்கள்

C.M.S. சங்கம், 1820-ல், கனம் சி.டி.இ. ரேனியஸ் (Rev. C. T. E. Rhenius) மற்றும் கனம் பி. ஷ்மிட் (Rev. B. Schmid) ஆகிய இரு திறமையான மிஷனரிகளை திருநெல்வேலிக்கு அனுப்பியது. இது ஒரு வரலாற்றுச் சிறப்புமிக்க நிகழ்வாகும். ஹஃப், ஏற்கனவே இருந்த S.P.C.K. பணிக்கு புத்துயிர் கொடுத்ததோடு நிலாமல், C.M.S. என்ற ஒரு புதிய மற்றும் வலிமையான மிஷனரி அமைப்பு திருநெல்வேலியில் தனது பணியைத் தொடங்குவதற்கும் அடித்தளமிட்டார். அவர் பழையதைச் சீரமைத்ததோடு, புதியதற்கான வாசலையும் திறந்து வைத்தார்.

3. 'இரண்டாம் தந்தை' - ஒரு மகப்பேய்

கனம் ஜேம்ஸ் ஹஃப் 'திருநெல்வேலி மிஷனின் இரண்டாம் தந்தை' (the second father of the Tinnevely Mission) என்று அழைக்கப்படுவது மிகவும் பொருத்தமானதாகும்.

- முதல் தந்தை: மிஷனரி யேனிக்கே, திருநெல்வேலியில் ஒரு ஒழுங்கமைக்கப்பட்ட சபையை உருவாக்கியதால், அவர் 'முதல் தந்தை' என்று கருதப்படலாம்.
- இரண்டாம் தந்தை: யேனிக்கே உருவாக்கிய சபை அழிவின் விளிம்பில் இருந்தபோது, ஹஃப் வந்து அதற்கு ஒரு மறுபிறவி கொடுத்தார். ஒரு தந்தை விட்டுச் சென்ற பணியை, ஒரு மகன் மீண்டும் கட்டியெழுப்புவதைப் போல, ஹஃப்பின் பணி அமைந்தது.

ஒருங்கிணைப்பாளர்: அவர் S.P.C.K. மற்றும் C.M.S. ஆகிய இரு பெரும் சங்கங்களின் பணிகளையும் ஒருங்கிணைக்கும் ஒரு பாலமாகச் செயல்பட்டார். அவருடைய வேண்டுகோளின் பேரிலேயே, இந்த இரண்டு மிஷன்களும் பிற்காலத்தில் இணைந்து செயல்படத் தொடங்கின. அவர் மார்ச் 1821-ல் சென்ற பிறகு, இந்த இரண்டு மிஷன்களின் மேற்பார்வையும் ரேனியஸ் மற்றும் ஷ்மிட் வசம் ஒப்படைக்கப்பட்டது.

முடிவுரை

கனம் ஜேம்ஸ் ஹஃப் திருநெல்வேலியில் பணியாற்றியது வெறும் ஐந்தாண்டுகளே (1816-1821) என்றாலும், அவருடைய தாக்கம் பல பத்தாண்டுகளுக்கு நீடித்தது. அவர் ஒரு அரசாங்கக் குருவாக வந்தாலும், ஒரு மிஷனரியின் இதயத்தோடு செயல்பட்டார். அவர் அழிந்துகொண்டிருந்த ஒரு சபைக்குப் புத்துயிர் அளித்தார்; ஒரு புதிய, ஆற்றல்மிக்க மிஷனரி சங்கத்திற்கு அடித்தளமிட்டார்; மற்றும் திருநெல்வேலி மிஷனின் எதிர்கால வளர்ச்சிக்கு ஒரு தெளிவான பாதையை வகுத்துக் கொடுத்தார். அவருடைய தொலைநோக்குப் பார்வையும், அயராது உழைப்பும் இல்லையென்றால், 19-ஆம் நூற்றாண்டில் திருநெல்வேலியில் நிகழ்ந்த மாபெரும் கிறிஸ்தவ எழுச்சி சாத்தியப்பட்டிருக்காது. எனவே, திருநெல்வேலி திருச்சபையின் வரலாற்றில், அவர் ஒரு புத்துயிரூட்டியவராகவும், தொலைநோக்குப் பார்வை கொண்ட தலைவராகவும், உண்மையான 'இரண்டாம் தந்தை'யாகவும் என்றென்றும் நினைவுகூரப்படுவார்.

கிறிஸ்தவ வரலாற்றுச் சங்கம் நடத்தும் கிறிஸ்தவ வரலாற்றுச் சுவடுகள் மாத ஆய்விதழை நண்பர்கள், உறவினர்களுக்கு அறிமுகப்படுத்த அன்போடு கூட கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன். கடந்த நான்கு வருடங்களாக ஒவ்வொரு மாதமும் தொடர்ந்து வெளி வந்து கொண்டு இருக்கின்றது. மறைக்கப்பட்ட, மறைந்த, மறந்த வரலாற்றுப் பக்கங்களை அடுத்த தலைமுறையினரின் கரங்களில் கொடுப்பது நம் கடமை.

சங்கத்தின் 'கிறிஸ்தவ வரலாற்றுச் சுவடுகள்' மாத ஆய்விதழை நீங்கள் தொடர்ந்து பெற்றுக் கொள்ள விரும்பினால் அதற்கான ஆண்டு சந்தா 600 ரூபாய் ஐந்து ஆண்டுக்கான சந்தா 3000 ரூபாய் மட்டுமே. மற்றும் G-Pay மூலம் நன்கொடை செலுத்த விரும்பினால் 91767 80001 என்ற எண்ணுக்கு செலுத்தவும். காசோலை மற்றும் வரைவோலை செலுத்த 'கிறிஸ்தவ வரலாற்றுச் சுவடுகள்' (CHRISTAVA VARALATRU SUVADUGAL) என்ற பெயரில் எடுத்து அனுப்பவும்.

நன்கொடை சந்தா செலுத்திய தகவலை கொடுக்கப்பட்டுள்ள தொலைபேசி எண் அல்லது வாட்ஸ் ஆப் அல்லது மின்னஞ்சல் முகவரிக்கு மறக்காமல் தெரியப்படுத்தவும்.

வங்கி விபரம்

Name: CHRISTAVA VARALATRU SUVADUGAL

A/c Number : 1748 020000 5614

Bank name : Federal Bank

IFSC code: FDRL0001748

ஆசிரியர்

கிறிஸ்தவ வரலாற்றுச் சுவடுகள்,

கதவு எண் 2-2-3(4), வடக்குத்தெரு,

பங்களாச் சுரண்டை-627859,

தென்காசி மாவட்டம் (தமிழ்நாடு)

04633 290401, 91767 80001

christianhistoricalsociety.in

christianhistorical@gmail.com

கிறிஸ்து பிறப்புப் பாடல்களில் பக்தி உணர்வு

பாவ இருளில் மூழ்கியிருந்த பாரிளில், யாரோ வியக்க பாவமன்னிப்பைப் பெற மீடக வந்த மாபெரும் அன்பொளி அவனியியல் அவதரித்த வரலாற்றை அடியார்கள் கிறிஸ்து பிறப்புப் பாடல்களாகப் பாடியுள்ளனர். சிற்றூர் முதல் பேரூர் வரை பின்வரும் பாடல்களைப் பாடும் வழக்கத்தைக் கொண்டுள்ளனர்.

பல்லவி:

**பெத்தலையில் பிறந்தவரைப்
போற்றித்துதி, மனமே - இன்னும்**

பல்லவியும், தொடர்ந்து வரும் ஐந்து சரணங்களையும் கொண்ட இப்பாடலின் தொடக்கமும் இறுதியும் கிறிஸ்து பெருமானைப் பக்தி உணர்வோடு துதிக்கும் வண்ணம் இயற்றப்பட்டுள்ளது.

மாட்டுத்தொழுவத்தை மாளிகையாக்கிக் கொண்டதற்கும், தேவன் தேவாதி தேவனைப் பிறைமேயும் தாழ்மையையும் தரித்தவராய் மண்ணில் உதித்தவரை யோவான் பால்மர்,

இந்தடைவாய் அன்புவைத்த எம்பெருமானை - நாம்

எண்ணமுடன் போய்த்துதித்த எகிருவோமே -பெத்

என்று பாடும் பாடலின் மூலம் தமது பக்தி உணர்வை வெளிப்படுத்தியுள்ளார்.

தாலாட்டுப் பாடலில் தாய்மார்கள் நாவசைத்துப் பாடும் பாடல்கள் சிற்றூர்களில் சிறப்பாகப் பாடப்பெறும். தம்மைத்

தாயாகப் பாவித்துக் கொண்டு இறைமைந்தரை குழந்தையாக உருவகித்துக் கொண்டுப் பாடும் பாடல்கள் தேவாரம், ஆழ்வார் பாசரங்களில் உண்டு. குறிப்பாக ஆண்டாளை வளர்ப்பு மகளாகப் பெற்ற பெரியாழ்வாரின் பாடல்கள் அவ்வித நடையை உடையன. அவ்வகையில் ஈராயிரம் ஆண்டுகளுக்குமுன் பிறந்த திருமைந்தரையும் பாடியுள்ளனர். தற்காலத்தில் மாசிமாமணி ஐயர் பின்வருமாறு தாலாட்டுவதைக் காணலாம்.

-‘ஆர் இவர் ஆராரோ இந்த அவனியோர் மாதிடமே

ஆனடை குழலடை மோனமாயுதித்த இவ்வற்புத பாலகனார்

என்ற பல்லவியில் தாலாட்டத் தொடங்கியவர். இறைமகளின் பல்வேறு மேன்மையான குணங்களைச் சொல்லி சொல்லி வினா எழுப்புகிறார். வினா வடிவமைப்பில் திருமைந்தரை பக்தி உணர்வோடு பரம்பொருள், மேசியா, அதிசய விண்ணொளி, ஜீவ அப்பம் போன்ற செஞ்சொற்கள் குறிப்பிட்டுச் செல்லும் ஐயரின் பாடலில் பக்தி பரவசம் பிரகாசிக்கிறது.

வேதநாயகம் சாஸ்திரியார், வேதநாயகம் ஐயர், காபிரியேல் உபதேசியார், தாமஸ் சுவிராயர், நல்லுபிள்ளை, பரமானந்தம் ஐயர் போன்றோர் எழுதிய பாடல்கள் கிறிஸ்து பிறப்புப் பாடல்களாக அமைந்துள்ளன. இவற்றுள் சாஸ்திரியாரின்

பல்லவி

சுதன் பிறந்தார், சுதன் பிறந்தார் -

அனுபல்லவி

துதிமிகு தேவசுதன் பிறந்தார் -

என்ற பாடலும், யோவான் பால்மரின்,

பெத்தலையில் பிறந்தவரைப்
போற்றித் துதிமனமே - இன்னும்

என்ற பாடலும், வேதநாயகம் ஐயரின்,

அரசனைக் காணாமலிருப்போமோ? - நம
தாயுளை வீணாக்கிக் கழிப்போமோ?

என்னும் பாடலும், பெயர் குறிப்பிடப்படாத பாடலாக இடம்
பெற்றுள்ள,

வானம் யூமியோ?
பராபரன் மானிடன் ஆனாரோ?

என்ற பாடலும், மற்றுமொரு பெயர் இல்லாத பாடலாக வரும்,

பெத்தலேகம் ஊரோரம் சத்திரத்தை நாடி
காத்தன் ஏசு பாலனுக்கு துத்தியங்கள் பாடி
பத்தியுடன் உத்தமியே பாடி

என்ற பாடல்கள் திருச்சபை மக்களின் நெஞ்சில் நிறைந்தப்
பாடல்களாக மட்டுமன்றி, கிறிஸ்துப் பிறப்புப் பண்டிகை நாட்களில்
உள்ளத்திலும், இல்லத்திலும், ஆலயத் தொழுகையிலும் நெஞ்சில்
சுரக்கும் நீரோடையாக இன்று வரை பிரவாகித்து வருவது
சிறப்புடையதாகும்.

நல்லையா ஐயர் எழுதிய 250வது பாடல் 'திருப்புகழ்'
நடையிலும், அதற்கு அடுத்த 251வது பாடல் பஜனை மெட்டிலும்
அமைக்கப்பட்டுள்ளது.

ஏறக்குறைய பாடல்கள் அனைத்துமே யாப்பிலக்கண
செழிப்போடு எழுதப்பட்டிருந்தாலும் கிறிஸ்து பிறப்பு பாடலின்
252வது பாடலை எழுதிய அழகு சுந்தரம் கிங்ஸ்பரி ஐயர்,
அதனை தரவு கொச்சுக் கலிப்பாவால் அமைத்துப் பாடியிருப்பது
சுட்டத்தக்கது. லாங்குபல்லோ என்ற ஆங்கிலக் கவியின் ஆங்கிலப்
பாடலைத்தான் அவ்விதம் மொழி மாற்றம் செய்திருப்பதும்
குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

மேற்கண்ட அனைத்துப் பாடல்களிலும்
இறைமைந்தனின் அன்பு, மீட்பு, மன்னிப்பு போன்றவையும்,
கிறிஸ்து பிறப்பு மகிழ்ச்சி, துதித்தலில் உள்ள பக்தி உணர்வு
யாண்டும் விரவியுள்ளது.

கருத்தையும், உணர்ச்சியையும், அற்புதத்தையும் மிகச்
சுருங்கிய வடிவில் வெளியிட்டு அவற்றால் அதற்குக் காரணமாய்
இருப்போருக்கு இயற்பெயர்களாக அமைந்த நாமங்களாக
சில பெயர்கள் நிலைத்து நிற்பனவாகும். அங்ஙனம் அமைந்து
சிறக்கும் பெயர்களாக அதிசயமானவர், ஆலோசனைக் கர்த்தர்,
வல்லமையுள்ளவர், நித்திய பிதா, சமாதானப் பிரபு போன்றவை
மட்டுமல்லாது மேசியா, இம்மானுவேல், இரட்சகர், மீட்பர்
போன்று இதன் பட்டியல் நீளும். இத்திருநாமப் பெயர்களைக்
கொண்டு இயற்றப்பட்ட பாடல்களும், அவற்றில் பொதிந்துள்ள
பக்தி உணர்வுகளும் ஆராய்ந்தறிந்து உணரத்தக்கன.

கிறிஸ்தவ

வரலாற்றுச் சுவடுகள்

மாத ஆய்விதழ் சந்தா விபரம்

சந்தா விபரம்	உள்ளாடு
தனிப்பிரதி	₹ 60 + நன்கொடை
ஆண்டு சந்தா	₹ 600 + நன்கொடை
ஐந்து ஆண்டு சந்தா	₹ 3000 + நன்கொடை

வங்கி விபரம்

Name: **CHRISTAVA VARALATRU SUVADUGAL**

A/c Number : **1748 020000 5614**

Bank name : **Federal Bank**

IFSC code: **FDRL0001748**

“கிறிஸ்தவ வரலாற்றுச் சுவடுகள்”

மாத ஆய்விதழை நீங்கள்

தொடர்ந்து பெற்றுக் கொள்ள

G-Pay மூலம் நன்கொடை செலுத்த

90420 15221 என்ற எண்ணுக்கு செலுத்தவும்

காசோலை மற்றும் வரைவோலை செலுத்த

“கிறிஸ்தவ வரலாற்றுச் சுவடுகள்”

(**CHRISTAVA VARALATRU SUVADUGAL**)

என்ற பெயரில் எடுக்கவும்

கிறிஸ்தவ வரலாற்றுச் சுவடுகள்,

கதவு எண் 2-2-3(4), வடக்குத்தெரு,

பங்களாச் சுரண்டை-627859,

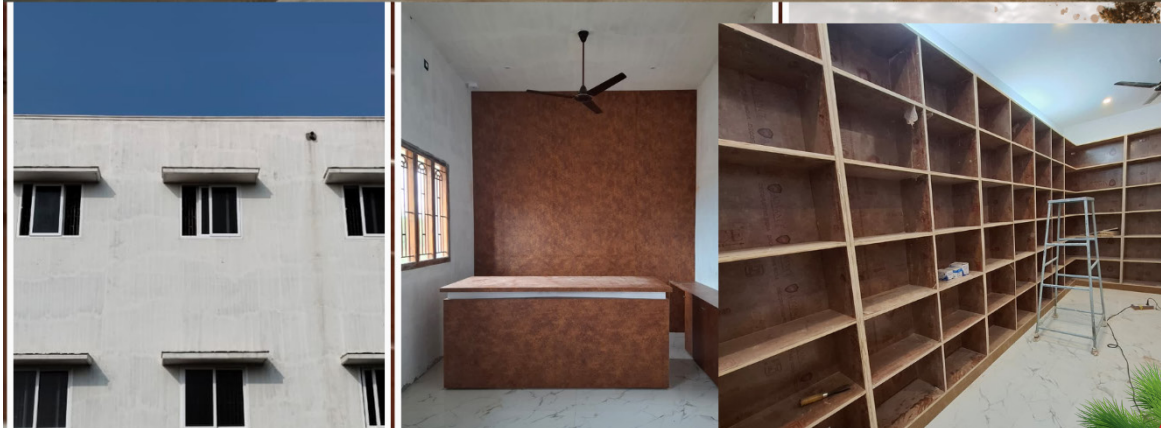
தென்காசி மாவட்டம் (தமிழ்நாடு)

04633 290401, 91767 80001

christianhistoricalsociety.in

christianhistorical@gmail.com

நூலக கட்டிட பணிகளுக்காக ஜெபித்துக்கொள்ளுங்கள்

2025

Yearly Subscription

600

christianhistoricalsociety.in

Apply Now

Monthly Magazine for church history

Return Requested:

Tamil Printed Book- For Private Circulation Only

To

CHRISTAVA VARALATHRU SUVADUGAL

2.2.3(4)North Street,
Bungalow Surandai-627859.

Tenkasi District
Tamil Nadu
Ph: 04633 290401
Mo: 91767 80001

Two large yellow rectangular boxes for providing contact details.